

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

LAISVOJO PASAULIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS
4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TELEFONAS (312) 585-9500-1-2-3

Vol. LXXXI Kaina 30 c.

KETVIRTADIENIS — THURSDAY, KOVAS — MARCH 19, 1987

Nr. 54

Aušra, Nr. 50

Tarybinio kalinio memuarai

VLADAS LAPIENIS

(Tęsinys)

Mane, kaip senyvo amžiaus (įkopusį į aštuntąjį dešimtį) ir silpnos sveikatos, visą rudenį i darbą nevarė. Tačiau 1977 m. gruodžio pradžioje nusiuntė į kalinių ligoninę. Prieš siunčiant į ligoninę nuodugnai iškratė, leido pasiimti tik aliuminį dubenėlį, puoduką ir aliuminį šaukštą. Ten manęs gydytojas ne apžiūrėjo, o tik paklausė, už ką esu nubautas, kiek metų paskyrė kalėti, iš kokios respublikos, kokios tautybės ir šį tą apie sveikatos stovį. Iš viso gydytojo kabinete užtrukau tik kelias minutes.

Nors konclagerio ligoninėje manęs beveik negydė, bet joje susitikau su kaliniams intelektualais, atvežtais iš spec. konclagerio ir iš 19-to lagerio, esančio Zubo-Poliansko raj., gyvenvietėje Lesnoj. Vienas iš speclagerio — tai gana išmintingas ukrainietis Desiv, prieš areštą dėstęs vienoje Ukrainos aukštojoje mokykloje. Pažinau Rusijos vokiečių iš 19-to konclagerio. Už tai, kad jis labai norėjęs ir daręs pastangas išvykti į Vokietiją, netekęs laisvės 25-eriems metams.

Kitas ukrainietis gyvena nelaisvėje jau daugiau kaip 20 metų. Jo brolis gyvena Kanadoje ir stengiasi jį išvaduoti. Stalino laikais šis kalinys sėdėjo su kun. Račiūnu vienoje kameroje. Daugiausiai susidraugavome su praktikuojančiu kataliku ukrainiečiu mokytoju. Su juo kalbėdavomės religinėmis temomis. Jis sakė: „Gerasis Dieve, tik dabar supratau, kad leidai tą vargą, tą panieką, tą kančią tam, kad aš dvasiniai sutvirtėčiau ir tapčiau kilnesnis“.

Konclagerio darbuotojai pasakojo, kad jiems griežtai uždrausta pasakoti apie gyvenimą konclageryje net ir namiškiams. Seimeje. Nebent tik iš geros pusės. Panašiai rašė ir Balys Sruoga: „Pagrindinis visų koncentracijos lagerių veiklos dėsnis — rūpintis, kad niekas pasauly nesužinotų, kas ir kaip vyksta už spygliuotų užtvarų“ (B. Sruoga. Raštai, V. t. p. 21, V. 1957).

(Čia baigiasi „Aušros“ Nr. 50. Rytoj pradėdame spausdinti „L.K.B. Kronikos“ 71-ji numerį.)

Senatoriai dar kalbasi po to, kai Senatas priėmė įstatymą, kad valstijos gali leisti važiavimo greitį pakelti iki 65 mylių per valandą savo valstijose. Iš kairės matyti sen. Robert Stafford, respublikonas iš Vermont, Steven Symms, respublikonas iš Idaho, Quentin Burdick, demokratas iš Šiaurinės Dakotos, ir Daniel Moynihan, demokratas iš New Yorko.

Vėl aiškina Stalino klaidas

Maskva. — Žymus dabartinis sovietų istorikas sako, kad Stalinas II Pasaulinio karo metu vedė Sovietų Sąjungą prie pražūties, vadovaudamas Raudonajai armijai prieš užpuolusias Vokietijos jėgas. Šiuo istoriku yra 79 m. amžiaus Aleksandras Samsonovas, kuris dabar laikomas sovietų-vokiečių karo specialistu. Jis savitiraštyje Argumentai ir Faktai rašo, kad buvo Stalino kaltė, jog vokiečių kariuomenė pasirodė prie Maskvos ir Leningrado po 1941 m. birželio invazijos.

Pirmą kartą apie Stalino sugebėjimus, kaip karo vado, buvo rašyta 1950 m. ir 1960 m. Chruščiovo valdymo metu. Tačiau Stalino rolė karo metu nebuvo keliama Brežnevo laikais. Šiuo metu buvusių komunistų valdovų istorija peržiūrima pagal Gorbaciovą pageidavimą.

Ar sovietai nesiruošė karui

Minėtame savitiraštyje yra spausdinami nurodymai politiniams lektoriams ir propagandistams. Samsonovas sako, kad istorikai prieš jį ignoravo kai kuriuos svarbius klausimus apie buvusio karo vedimą, neliesdami to meto vadovybės klaidų ir jautrių ir kai kam nemalonių įvykių. Viena iš tokių Stalino klaidų dabar nurodoma nesumobilizavimas reikalingų jėgų iš anksto vokiečių užpuolimo išvakarėse ir persekiojimas

sovietų karių, kurie buvo vokiečių paimti nelaisvę karo metu.

Vokiečiai iš anksto ruošėsi karui

Samsonovas sako, kad visą laiką yra manoma, jog Vokietija staiga pradėjo karą prieš Sovietų Sąjungą, bet faktas yra, kad vokiečių puolimas nebuvo staiga pradėtas. Vokiečiai jam ruošėsi ilgai. To gerai neįvertino Stalinas. Bet Stalinas buvo įspėtas, kad sovietai nėra pasiruošę karui. Jei Stalinas būtų klausęs karo vadų, Wehrmachtas nebūtų pasiekęs Leningrado ir Maskvos. Šis istorikas aiškina, kad Vokiečių planas, kuris turėjo kodą pavadintą „Kremlin“, suklaidino Staliną ir kitus sovietų vadus apie vokiečių interesus rytuose.

Stalingrado nelaimė

Stalinas buvo įsitikinęs, kad vokiečiai tikrai pradės žygį į Maskvą ir tada buvo sukonceptravęs labai daug kariuomenės ginti Maskvą. Bet vokiečiai iš tikrųjų puolė pietuose, pralaužė sovietų gynības jėgas ir pasiekė Stalingradą. Samsonovas dabar rašo, kad vokiečiai gabiai suklaidino Staliną, o Brežnevo laikais atspausdinta II Pasaulinio karo metu istorija pažymi tik, kad vokiečiai nepasiekė savo tikslo.

Nepriėmė ištiesios rankos

Canberra. — Sovietų užsienio reikalų ministeris Shevardnadze, būdamas Bankoje, pareiškė įsitikinimą, kad sovietų kariuomenė galės būti atitraukta iš Afganistano ateinančių dviejų metų laikotarpyje.

Shevardnadze iš Banko nuvyko į Australijos sostinę Canberrą, kur jo vizito proga, kaip informuoja spauda, afganai, žydai ir Centro Europos kraštų pabėgėliai surengė antisovietines demonstracijas. Ministeris bandė prieti prie demonstrantų su ištiesia ranka, bet šie jį atstūmė dar balsiau skanduodami antisovietinius šūkius ir jį nušvilpdami.

Amerika-Turkija pasirašė sutartį

Graikija nepatenkinta

Ankara. — Šią savaitę buvo pasirašyta sutartis su Turkija, kuri leidžia Amerikai turėti savo karines bazes Turkijoje iki 1990 metų. Taip pat susitarta, kad bus skiriama milijonai dolerių pagalbai Ankaros vyriausybei ir pažadėta, kad darys žygius, jog būtų iš Kongreso gauta ir daugiau paramos ekonominiams reikalams.

Sutartis buvo baigta, kai buvo pasikeista laiškais tarp Valstybės sekretoriaus G. Shultz ir Turkijos užsienio reikalų ministro Vahit Halefoglu. Šito pasiekta tik po 18 mėnesių pasitarimų eigos. Shultz laiške nėra nurodyta jokios specialios sumos pagalbai, bet jame yra vienas svarbus punktas, kad Reagano administracija bandys įtikinti Kongresą padidinti karinę ir ekonominę pagalbą Turkijai.

Tankai iš Korėjos karo

Turkai pareiškė sekretoriui, kad jie labai nori sumoderninti savo kariuomenę. Jų tankai eš dar iš Korėjos karo laikų ir jau niekur nebenaudojami. Šis turkų prašymas įteiktas tokiu metu, kai Amerikoje biudžeto subalansavimas reikalauja sumažinti paramą beveik visiems užsienio kraštams, o kai kuriems ir visai nieko nebeduoti.

Graikijos nepasitenkinimas

Graikija šiuo reikalu reiškia savo nepasitenkinimą, kad Amerika susitarė su Turkija ir skaito, kad tai yra vedama proturkiška politika. Tą Valstybės departamentas jau paneigė. Graikija turi Kapitolijuje daug daugiau sąjungininkų, negu Turkija, sako administracija.

Prašo bilijono dolerių

Pagal oficialius administracijos duomenis, Turkijai šiais fiskaliniiais metais yra skirta karinės ir ekonominės paramos už 590 mil. dol. Administracija dar prašo papildomai skirti 125 mil. dol., tačiau neaišku, ar tai Kongresas patvirtins. Sekančiuose fiskaliniuose metuose, kurie prasideda spalio 1 d., administracija nori, kad Kongresas sutiktų Turkijai skirti 910 mil. dol. paramos Turkija gi prašo vieno milijono savo krašto sumoderninimui.

Administracija bando įtikinti turkus, kad dabartinis metas padidinti paramą nėra palankus, nes politinės sąlygos šiuo metu yra sunkios. Turkijos užsienio reikalų ministeris Halefoglu, kalbėdamas valstybinių pietų metu priminė Valstybės sekretoriui Shultzui, kad amerikiečiai turi įtikinti savo Kongresą, kad šis skirtų žymiai didesnę pagalbą Turkijai. Jis sakėsi žinąs, kad graikų įtaka yra didesnė

— Washingtono Atstovų rūmų Ginklų kontrolės komiteto pirmininkas Les Aspin sako, kad Amerika turi palikti tam tikrą skaičių vidutinio nuotolio raketų Europoje ir siūlo savo pasiūlymą svarstyti Genevos pasitarimuose.

— Illinois valstijos buvęs gubernatorius Samuel Shapira, gerai pažįstamas daugeliui lietuvių, mirė sulaukęs 79 m. amžiaus.

Kongrese, bet bijo, kad tas pažadas raginti Kongresą, gali būti vėliau užmirštas. Amerikiečiai gerai žino, kad Turkijoje iki 1990 metų, ir stipri Turkija yra gyvybinės reikšmės NATO organizacijai Europoje.

Nemalonūs reikalai su Iranu

Paskutiniu metu iškilo nemalonūs reikalai su Iranu. Turkija turėjo įspėti Iraną, kad bus nutraukti diplomatiniai ryšiai, jei Irano karinės jėgos sunaikintų strateginius Turkijos-Irako alyvos vamzdžius. Tais vamzdžiais per dieną teka milijonas statinių alyvos per Turkiją prie Viduržemio jūros. Turkai bijo, kad Iranas nesunaikintų tų tiekimo vamzdžių, kuriais gaunama alyva. Iranas sako, kad tai klaido jų karo strategijai.

Kirkuk vamzdžių linija yra gyvybinės reikšmės Turkijai ir Iranas neturjis to užmiršti, sako Turkijos užsienio reikalų ministeris. Teheranas yra pasakęs, kad savo naujoje karo ofensyvoje žada tuos vamzdžius sunaikinti.

Diplomatai mano, kad santykių blogėjimas tarp Turkijos ir Irano daugiau pakenktų Iranui, nes Turkija yra pati didžiausia Irano alyvos pirkėja. Turkai protestuoja prieš Irano svaidomas raketas į Kirkuk sritį, kurioje yra alyvos tekėjimo linija. Turkija taip pat pareiškė protestą, kad Iranas pradėjo kištis į jos reikalus, nes ayatola Chomeini apkaltino Turkijos kūrėją Ataturką nesirūpinimu islamo tikėjimu jau nuo pat Turkijos kūrimosi dienu.

Emigrantų loterija

Washingtonas. — Washingtono loterijos būdu laimėjo 10,000 asmenų iš užsienio kraštų apsigyvenimo teisę Amerikoje. Valstybės departamentas apie tai praneša 36 kraštams, paskelbdamas skelbimus tu kraštų spaudoje, kad tie, kurie nori apsigyventi Amerikoje, turi atsiųsti formas į Washingtono pašto įstaigą nurodytu numeriu. Iš 1,3 mil. atsiųstų formų buvo parinkti asmenys pirmumo eile, kas pirmiau atsiųntė, tas laimėjo. Iš Airijos laimėjo daugiausia — 3,112 žmoniu, iš Kanados 2,078, iš Britanijos 1,181, iš Indonezijos 810, Lenkijos 592, Japonijos 518 ir iš Italijos 315. Tu kraštų Amerikos ambasados jiems siunčia pranešimus ir prašo atsiųsti savo biografijų aprašymus. 400,000 formų buvo klaidingai atsiųstos į ambasadas.

KALENDORIUS

Kovo 19 d.: Sv. Juozapas, Marijos sužadėtinis. Bažnyčios globėjas. Kvintilė, Vilas, Nautilė.

Kovo 20 d.: Anatolis, Klaudija, Edmundas. Vilė. Žygimantas.

ORAS

Saulė teka 5:58, leidžiasi 6:00.

Temperatūra dieną 42 l., naktį 36 l.

Mirė kun. J. Vaišnora, MIC

Iš Romos praneša, kad kovo 18 d. ligoninėje, kurioje buvo gydomas nuo paralyžiaus, mirė a.a. kun. Juozas Vaišnora, Marijonų vienuolijos prokuratorius ir generalinis postulatorius Garbingojo Dievo tarno arkiv. Jurgio Matulaičio beatifikacijos bylai vesti.

Velionis buvo gimęs 1905 m. sausio 16 d. Puskelių km., Marijampolės valsč. ir apskr. Baigęs Marijampolės Rygiškių Jono gimnaziją 1926 m. tu pačiu metu liepos mėnesį įstojo į Marijonų vienuoliją. Studijavo Vytauto D. universitete ir Romoje Angelicum popiežiškam universitete, kur įsigijo filosofijos ir teologijos daktaro laipsnius. Kunigu įšventintas 1932 m. liepos 24 d. Kurį laiką buvo įvairiose pareigose centriniam Marijonų name Romoje, o 1938-39 m. Lietuvos marijonų Provincijolas. Tuo pačiu metu buvo Marijonų filosofijos instituto rektorius ir Bažnyčios istorijos dėstytojas. Vėliau buvo kapelionas mokytojų seminarijoje ir berniukų gimnazijoje Marijampolėje.

Vokietijoje gyveno Regensburge, ilgiausiai dirbo Landshuto stovykloje, o paskui buvo lietuvių delegatūros kancleris. 1950 m. pradžioje nuvyko į Romą ir buvo centrinės marijonų vadovybės ekonomas, tarybos narys, prokuratorius, o paskiau generalinis postulatorius.

Nuo gimnazijos laikų priklausė ateitininkams ir skautams, buvo skautų vyr. dvasios vadas, priklausė ir buvo valdyboje Liet. Kat. mokslo akademijai, bendradarbiavo visoje katalikų spaudoje. Buvo nuolatinis „Draugo“ bendradarbis, rašė religinius, visuomeninius ir publicistinius straipsnius.

Su kun. dr. Juozo Vaišnoros mirtimi neteko vieno uoliau-

sio savo nario Marijonų vienuolija, uoliaus spaudos darbininko lietuvių, italų ir lotynų kalba leidžiami laikraščiai. Apie jį plačiau parašysime vėliau.

A.a. kun. J. Vaišnora, MIC.

Bus pašarvotas Marijonų koplyčioje. Laidojamas kovo 20 d., penktadienį, iš Sv. Juozapo bažnyčios Via Nomentana, Campo Verano kapinėse, Marijonų kapinių koplyčioje.

Neaiškus esto likimas

Washingtonas. — Prez. Reaganas yra prieš deportavimą apskaitintojo bendradarbiavimu su naciais Karl Linno ir Sovietų Sąjungą. Vietoj to, prezidentas mano, kad jis turėtų būti teisiamas Amerikoje už karo metu nusikaltimus, kaip rašoma viename Baltųjų rūmų memorandumė.

Vasario 9 d. tą memorandumą parašė Patrick Buchanan, tada Baltųjų rūmų komunikacijos direktorius, gene-

raliniam prokurorui Edwin Meese. Kai tai buvo pasakyta prezidentui, rašo Buchanan, kad jo autoritetas gali sustabdyti Linno išdeportavimą, prezidentas atsaakė, kad jis tegu tai padaro ir užblokuoja Linno deportavimą.

Meese, sakoma, esąs už Linno deportavimą, kuris dalyvavęs Tartu koncentracijos stovykloje, kaip tos nacių stovyklos viršininkas. Administracijos pareigūnas, kurio pavadė neskelbiama ir kuris yra susipažinęs su Linno reikalu, sako, kad prezidentas nėra aiškiai pasakęs, kad Linno deportacija būtų užblokuota, ir tai dabar priklauso nuo Amerikos vyriausiojo prokuroro Edwin Meese sprendimo.

KVIESLYS 30-TON KAZIUKO MUGEN KOVO 22 D.

Ar prisimenate pirmąją Kaziuko mugę Detroito? Ar prisimenate didesnes baltas pėdas vedančias nuo Šv. Antano bažnyčios durų, per laiptus, per gatvę, į kitoje pusėje stūksančius Ispanų namus? Ar prisimenate, kad pirmoje mugėje smagiai švaistėsi skrybėlėtas Kaziukas (Gintarė Šileikaitė), vangiai sukinėjosi meška (taip ir nežinia kas įlindo jos kailin) ir paslaptingoje palapinėje čigonė (Ismena Miltakytė) būrė ateitį iš delno. Prekystaliai nukloti rankų darbų darbeliais, o lietuviškus sūrius pardavinėjo Kunigunda Kodatienė. Alfonso Juškos sunėstus virtuvėn bulvių maišus sudorėjo Šadeikienė su savo štabu. Irenos Laurinavičienės su jūros skautais suorganizuota loterija išpardavė visus bilietėlius, o apie Petronėlės Pajaujienės laimės šulinį būriavosi visi Detroito lietuvių vaikai. Želvyra Šimoliūnienė plukdė geldoje popierinius laivelius, Antanas Banionis margino margučius, Narbutas su sūnumis pardavinėjo medinius šaukštus. Aidona Rastenytė kazkažka vaidino, Yolanda Miltakytė gaudė paukštytes, Algirdas Vaitiekaitis pavyzdinai stovyklavo scenoje. Davetas Dulaitis su oro skautais demonstravo ANBO modelius, Liūda Griškelytė žavingai besišypsodama sutiko svečius. Algis Zaprackas rikiavo geltonslipsius, Danutė Jankienė rišo verbas, Justinas Kirvelaitis prižiūrėjo tvarką. Gė tūtininkai Algirdas Manvydas ir Jūratė Pečiūrienė „spaudė nykščius“, kad viskas pavyktų. Irena Alantienė vis rūpinosi, kad nebūtų nuostolio. Danguolė Šepulaitė prisegė pirmąją popierinę Kaziuko širdelę Liucijai Puskepalaitienei. Sugūžėjo daug svetelių, lietuviški maršai sudrebino sienas ir... pirmoji Kaziuko mugė labai gerai pasisekė.

Ir kasmet vyko mugės, kasmet kepmos medauninkų širdys ir segamos popierinės širdelės. Kasmet prisimenama Vilniaus Lūkiškių aikštėje vykusias Kaziuko muges ir šiame susitikime 30-je Detroito Kaziuko mugėje, Dievo Apvaizdos parapijos Kultūros centre kovo 22 d. Kvietiami visi! Dideli ir maži, regėję ir neregėję pirmąją mugę. Veikėję bus kiti, bet mugė ta pati!

J. P.

PAGERBTAS VYTAUTAS KUTKUS

Vytauto Kutkaus 70 metų amžiaus sukakties pagerbimo akademija įvyko kovo 8 d. Šv. Antano parapijos salėje. Ją pradėjo organizacinio komiteto vadovu pirmininkas S. Slizys. Birutė Januškaitė ir Ona Abarienė sukaktuviniui, jo žmonai, paskaitininkui dr. A. Butkui, S. Slizui, kvartetai ir kitiems prisegė gėles.

Kun. Kazimieras Simaitis sukalbėjo maldą. Akademijos pravedėja Stefanija Kaunelienė supažindino su iš Clevelando atvykusiu dr. Antanu Butku.

Dr. Antanas Butkus savo trumpoje paskaitoje apibūdino Vytauto Kutkaus gyvenimą. O jam tai buvo lengva, nes abu kartu mokėsi toje pačioje Kėdainių gimnazijoje, kartu dirbo Lietuvių Bendruomenėje, abu buvo Lietuvių Bendruomenės pirmininkais.

Pakviestas dr. Butkus mielai įsijungė į Vytauto Kutkaus LB JAV krašto valdybą ir vadovaudamas socialiniam skyriui pastatė Clevelande Lietuvių namus, kurie, išmokę jus skolas, bus Lietuvių Bendruomenės nuosavybė.

Vytautas Kutkus, būdamas aukštas pareigūnas Fordo bendrovėje, labai daug prisidėjo prie Lietuvių Bendruomenės darbų, daug pasiekė religinėje srityje, vienus metus paskelbdamas „Lietuvių parapijų metais“. Surengė ir pravedė Lietuvių Bendruomenės 30 metų sukakties minėjimą Detroito ir išleido stambų leidinį. Baigdamas dr. Butkus palinkėjo sukaktuviniui dar ilgai dirbti Lietuvių Bendruomenėje ir lietuviškame darbe.

Programos vedėja, padėkojusi už paskaitą pridūrė, kad Vytautas Kutkus labai gražiai prižiūrėjo ir užlaikė savo uošvius Kazimierą ir Povilą Valentinus, kaip jie džiaugėsi turėdami tokį gerą žentą.

Moteryų vokalinis kvartetas — B. Januškienė, Č. Plūrienė, N. Slizienė ir A. Tamulionienė, muz. S. Slizius vadovaujant, atliko „Kur tas keliasis?“ — muz. T. Makačino, „Serenada“ — muz. F. Schuberto „Humoreska“ — muz. A. Dvorak, „Nemuno mergelė“ — harm. S. Slizio ir „Valio, ilgiausių metų“

Sveikinimai ir vaišės

Maldą prieš vaišes sukalbėjo parapijos klebonas kun. Alfonsas Babonas. Žodžiu sveikino: Nijolė Zelvinder — LB Detroito apylinkės valdybos vadovu, Jonas Urbonas — LB Krašto valdybos, Ingridos Bublikienės, Kazio Žiedono, jaunimo stovyklos Dainavos vadovu. Perskaitė LB Krašto valdybos pirmininko A. Gečio sveikinimą ir įteikė dovaną — LB žymenį. Mykolas Abarius sveikino LŠST centro valdybos ir Kanados bei Amerikos jūrų šaulių vardu ir įteikė dovaną. Algis Zaprackas — „Lietuvių melodijų“ valandėlės vardu, Kristina Daugvydienė, dr. Jonas Mikulionis — ateitininkų vardu, Mykolas Kizis — Windsoro Lietuvių Bendruomenės vardu. Algis Rugienius — L. B. Tarybos vardu, Marius Sayas — Šv. Antano parapijos choro vardu. Stasys Šimoliūnas sveikindamas pastebėjo, kad visi sveikindami sukaktuviniuką praleidžia jo žmoną Emiliją. Sveikino abu.

Sveikinimus perskaitė Stefanija Kaunelienė. Sveikino: Lietuvių Fondo valdyba ir taryba, St. Butkaus šaulių kuopa, Vilniaus krašto lietuvių valdyba, Balso 76 skyriaus valdyba, „Amerikos Lietuvių balso“ klubas, ALT 8 gaus valdyba, Marija ir Baly Gražuliai, Vanda ir dr. Vytautas Majauskai, dail. Stasė Smalinskienė, LŠST pirmininkas Karolis Milkovaitis. Stefanija Kaunelienė ir Stasys Slizys rengimo komiteto ir visų atsilankiusių vardu įteikė sukaktuviniui dovaną.

Vytautas Kutkus, jr., pasveikins tėvelius pakvietė pakelti šampano taures ir sugiedoti „Ilgiausių metų“.

Po vaišių prabilo Vyt. Kutkus. Jis savo tartame žodyje pasakė, kad jo gyvenimas prabėgo žaibo greitumu. Paminėjo praleistas mokyklose dienas, Lietuvos okupaciją, gyvenimą Vokietijoje ir Amerikoje. Gyvenimas bėga taip greitai, kad nei nepajutau, kai jau persirita per 70 metų. Jaučiuosi dar jaunas ir stiprus. Jei nebūčiau turėjęs

S. Slizys

Vytauto Kutkaus 70 metų amžiaus sukakties pagerbimo komiteto sudariusių organizacijų atstovai su sukaktuviniu. Iš k. Antanas Grinius — žurnalistas, Mykolas Abarius — rėmėjas, Bronius Valiukėnas — „Svyturio“ jūrų šaulių, Vytautas Petrusis — JAV LB Detroito apylinkės, jubilato žmona Emilija Kutkienė, Vytautas Kutkus — jubilatas, Ona Pusedsrienė — birutičių, Natalija Slizienė — moterų kvarteto ir muz. Stasys Slizys — rengimo komiteto pirm. Sėdi paskaitą skaitęs dr. Antanas Butkus.

EMILIJOS, VARGU AR BŪCIAU SULAUKS SEPTYNIASDEŠIMČIO. JI BUVO MANO PAGRINDINIS RAMSTIS IR PAGUODA, O VAIKAI VYTAUTAS, MINDAUGAS, BIRUTĖ IR LAIMUTĖ — DRUSKA IR DŽIAUGSMAS.

Gyvendamas Amerikoje turėjau Forde gerą darbą, daug laiko skyrčiau visuomeninei veiklai, taip, kad mano žmona pradėjo skleisti gandus, jog ji mano trečioji žmona. Daugelis stebėjosi ir nesuprato, o jos atsakymas buvo gana paprastas ir aiškus. Mano pirmoji žmona esanti Lietuvių Bendruomenė, antroji — Lietuvių Fondas ir trečioji — ji pati.

Padėkojo už įteiktas dovanas, sveikintojams, atsilankiusiems į pagerbimą, šio pagerbimo ruošimo iniciatoriui S. Slizui, talkiniosioms organizacijoms, paskaitininkui dr. A. Butkui ir visiems prisidėjusiems.

Rengimo komiteto pirm. S. Slizys padėjo atsilankiusiems, programos dalyviams ir rengėjams. (Renginio komitetai sudarė: Stasys Slizys, Antanas Grinius — žurnalistas, Mykolas Abarius — rėmėjas, Bronius Valiukėnas — „Svyturio“ jūrų šaulių kuopos, Ona Pusedsrienė — birutičių ir Vytautas Petrusis — Lietuvių Bendruomenės atstovai.)

Pagerbime dalyvavo 121 asmuo. Rengimo komitetas radijo valandėms ir spaudai paskyrė auką.

A. Grinius

REKOLEKCIJOS

Rekolekcijos Šv. Antano bažnyčioje prasidės balandžio 2 d. vakare ir baigsis sekmadienį, balandžio 5 d. Priešvėlykinis susikauptimas vyks šia tvarka: vakarais konferencijos, o iš ryto šv. Mišios ir bus klausoma išpažinčių. Rekolekcijų tikslas laikas bus praneštas vėliau. Šiais metais rekolekcijas praves kun. Vytautas Pikturas. Rekolekcijų užbaigta sekmadienį 10:30 val. ryto. šv. Mišiomis.

NAUJA „SVYTURIO“ VALDYBA

„Svyturio“ jūrų šaulių valdyba vasario 21 d. posėdyje pasiskirstė pareigomis taip: B. Valiukėnas pirm. M. Abarius vicepirm., R. Macionis sekret., A. Grigaitis išd., L. Selenis ir A. Macionis renginių vadovai, S. Slizys kultūros vad., B. Telyčėnas administracijos, A. Šiurkus stovybos vad., O. Selenienė moterų vad., S. Telyčėnienė, S. Sirutienė, S. Grigaitienė, E. Braziūnienė moterų vadovės padėjėjos ir kun. K. Simaitis kuopos kapelionas. Buvo svarstoma: „Pilėnų“ stovyklos atidarymas, sukakties minėjimas ir kiti aktualūs reikalai. Renginių datos bus paskelbtos spaudoje.

S. Slizys

DETROITIEČIŲ INAŠAI LIETUVIŲ FONDUI

1987 m. kovo mėn., 28 d. Chicagoje įvyks Lietuvių Fondo metinis suvažiavimas. Kadangi ne visi nariai ten galėsite dalyvauti, todėl noriu painformuoti, kad 1986 metais Detroito ir jo apylinkėse įstojo 10 naujų narių, 23 nariai papildino savo įnašus ir 4 asmenų atminimui įnešti pradiniai įnašai. Viso jie Lietuvių Fondui praėjusiais metais paaukojo 37,507.08 dol.

Šiuo metu Detroito ir jo apylinkėse yra 403 Lietuvių Fondo nariai, kurie į Lietuvių Fondą jau įnešė 158,597.23 dol. O viso Michigano lietuviai parėmė Lietuvių Fondą daugiau negu ketvirtį milijono dol. suma, viso įnešdami 261,623.67 dol. Pernaigavome du tikrai stambius įnašus Lietuvių Fondui: Antanas Dagilis prieš mirdamas paskyrė 25,000 dol., o poetė Marija Sims savo testamentu paliko 4,784.63 dol. Kviečiu visus detroitiečius dalyvauti Lietuvių Fondo suvažiavime, o kurie negalite, įgaliokite savo draugus arba siųskite man: Vytautas Kutkus, 6940 Hartwell, Dearborn, MI 48126.

Vytautas Kutkus

KASA PRANEŠA

Detroito LFCU KASA auga, maždaug prieš metus Dievo Apvaizdos parapijos kaimynystėje įsikūrė nauja lietuviška įstaiga — Lietuvių federalinė kredito unija KASA. Visiems gerai žinoma, kad lietuviškos institucijos auga ir išsilaiko tik visuomenės parama. Detroito lietuviai šį faktą stipriai įrodė, nuosirdžiai prisidėdami prie Detroito KASOS skyriaus įkūrimo ir išlaikymo. Nuostabu, kad nepaėjus vieneriems metams, Detroito KASOS indėliai išaugę daugiau milijono dolerių ir vis dar auga. Dabar KASOS patarnavimo būdai šakojasi. Pradedant kovo 23 d., visi KASOS nariai galės atsidaryti čekių sąskaitas. Čekių patarnavimas bus veltui. Nariai užsimoka tik už čekių atspausdinimą. Nebus jokio balanso apribojimo, kaip kituose komerciniuose banuose, kuriuose galima naudotis čekių sąskaitomis veltui. Pradedant kovo 23 d., KASA bus atidaryta: nuo pirmadienio iki ketvirtadienio 9:30 v. ryto — 3:30 v. p.p., penktadieniais 9:30 v. ryto — 6:30 v.v., šeštadieniais 9:30 v. ryto — 12:30 v. p.p. KASOS adresas: 25185 W. Nine Mile Rd., Southfield, MI 48034. Raginame dabartinčius KASOS narius atsidaryti čekių sąskaitas ir tikintis, kad šis naujas užmojis pritrauks daug naujų narių!

Vytautas Kutkus
L.F. įgaliojtinis (pr.)

DR. LINAS A. SIDRYS
AKIŲ LIGOS, CHIRURGIJA
2636 W. 71st Street
Pirmą trečdį nuo 2 iki 5 v.v.
Ketvirtadienį nuo 10 v. iki 6 v.v.
Susitarimų skambinti 436-5566

(sk.)

LIETUVOS KRIKŠČIONYBĖS MINEJIMAS

Lietuvos krikščionybės 600 metų sukakties minėjimas Šv. Antano bažnyčioje bus sekmadienį, gegužės 24 d. Kaimyninės lietuvių parapijos prašomos tą sekmadienį neruošti jokių renginių ir

atvykti pas mus paminėti garbingą sukaktį. Iškilmingos pamaldos bus 10:30 val. ryto. Pamaldų metu parapijos choras giedos pilnas Mišias ir religines — patriotines giesmes. Po Mišių parapijos salėje akademija su menine dalimi. Meninę dalį atliks parapijos moterų choras ir vokalinis kvartetas. Akademijos prelegentas bus paskelbtas vėliau.

St. Slizys

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY (USPS-161000)

Published daily except Sundays and Mondays, Legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of Legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Second class postage paid at Chicago, IL.
Subscription Rates: \$60.00. Foreign countries \$60.00.
Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629.

Pašto išlaidas mažinant, pakvitavimai už gautas prenumeratas nesunčiamai. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitytojo adreso, gavus iš jo mokėstį, atžymima, iki kada yra užsimokėjęs.

DRAUGO prenumerata mokama iš anksto

	metams	1/2 metų	3 mėn.
U.S.A.	\$60.00	\$35.00	\$20.00
Kanadoje (U.S.A.) dol.	\$60.00	\$35.00	\$20.00
Užsienyje	\$60.00	\$35.00	\$20.00
Savaitinis (Šešt. pried.)	\$35.00	\$20.00	—

- Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nuo 8:30 iki 12:00.
- Redakcija dirba kasdien nuo 8:30-4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožūra. Nesunaudotų straipsnių nesaugo. Jūs gražina tik iš anksto susitarus. Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos prišunčiamos gavus prašymą.

SAULĖS ENERGIJA

Argonne laboratorijoje netoli Chicagos mokslininkai susekė sudėtį molekules, kuri saulės šviesa paverčia energija. Tai padės plačiau panaudoti saulės šviesą kaip energijos šaltinį.

Ofs. tel. LU 5-0348; Rez. PR 9-5533

DR. FRANCIS MAZEIKA
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4255 W. 63rd St.

Val. pagal susitarimą: pirm. ir ketv. 12-4 o-9; antr. 12-0; penkt. 10-12; 1-6.

DR. VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. 60652

Pirm., antr., ketv. ir penkt. pagal susitarimą

Cardiac Diagnosis, Ltd.
Marquette Medical Building
6132 S. Kedzie
Chicago, IL 60629
Tel. 436-7700

RIMGAUDAS NEMICKAS, M.D.
S. PRASAD TUMMALA, M.D.
SURENDER KUMAR, M.D.

Širdies ir Kraujagyslių Ligos
Valandos pagal susitarimą

DR. ALGIS PAULIUS
ORTOPEDINĖS LIGOS — CHIRURGIJA
6132 S. Kedzie, Chicago, Ill.

Tel. 252-2670
1185 Dundee Ave., Elgin, Ill. 60120
Valandos pagal susitarimą

DR. 477-2020
DR. ARMAS PETKUS
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
2025 N. Lincoln Ave. Chicago, Ill. 60614

Valandos pagal susitarimą

DR. L. D. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA
8104 S. Roberts Road

1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. 563-0700
Valandos pagal susitarimą

DR. FRANK PLECKAS
Kalba lietuviškai
OPTOMETRISTAS
Tikrina akis. Pritaiko akinius ir „Contact lenses“

2618 W. 71st St. — Tel. 737-5149
Val. pagal susitarimą. Uždarvta treč.

DR. TUMASONIO OFISA PERMĖ
T. RAMA, M.D.
Specialybė — Chirurgija

2454 West 71st Street
Tel. 434-1818 — Rez. 852-0889
Val. pirm., antr., ketv. ir penkt. 3 iki 7 v.v. Tik susitarus

DR. ANTANAS G. RAZMA
Specialybė — Vidaus ir plaučių ligos

2636 W. 71st St., Chicago, Ill.
Tel. 436-0100
11800 Southwest Highway
Palos Heights, Ill. 60463
(312) 361-0220 (312) 361-0222

DR. LEONAS SEIBUTIS
INKSTŲ PŪSĖS IR PROSTATO CHIRURGIJA
2656 W. 63rd Street

Val. antr. 1-4 p.p. ir ketv. 2-5 p.p. Šešt. pagal susitarimą
Ofiso tel. 776-2880, rez. 448-5545

Edmundas Vizinis, M.D., S.C.
Specialybė — Vidaus ligų gydytojas
Kalbame lietuviškai

6165 S. Archer Ave. (prie Austini)
Valandos pagal susitarimą
Tel. 585-7755

DR. VIJAY BAJAJ
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
SPECIALYBĖ — VIDAUS LIGOS
IR ODDOS CHIRURGIJA
(Aukšta namam ofise)

2434 W. 71st Street, Chicago
Tel. 434-5849 (veikla 24 val.)
Pirm., antr., ketv., penkt. nuo 12 iki 6 v.v.

Ofs. 735-4477
Rez. 246-0067; arba 246-6581

DR. E. DECKYS
GYDYTOJA IR CHIRURGĖ
SPECIALYBĖ — NERVŲ IR EMOCIJINĖS LIGOS

CRAWFORD MEDICAL BUILDING
6449 So. Pulaski Road
Valandos pagal susitarimą

DR. A. B. GLEVECKAS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Tel. — 233-8553
SPECIALYBĖ — AKIŲ LIGOS

3921 W. 103rd Street
Valandos pagal susitarimą

Ofiso tel. — 582-0221
DR. JANINA JAKŠEVIČIUS
JOKSA
VAIKŲ LIGOS

6441 S. Pulaski Rd.
Valandos pagal susitarimą

6132 S. Kedzie Ave., Chicago
WA 5-2670 arba 489-4441

DR. K. A. JUCAS
ODOS LIGOS
KOSMETINĖ CHIRURGIJA

Valandos pagal susitarimą

DR. ALGIRDAS KAVALIŪNAS
Specialybė vidaus ir kraujų ligos
Nechirurginis išsipūstusių vėnių ir hemoroidų gydymas

5540 S. Pulaski Road, Tel. 585-2802
Valandos pagal susitarimą
Penkt., antr., ketv. ir penkt. Reikalui esant atvažiuoju ir į namus.

Tel. RE-lance 5-1811
DR. WALTER J. KIRSTUK
Lietuvių gydytojas

3925 West 59th Street
Val. pirm., antr., ketv. ir penkt. nuo 12-3 val. popiet. ir 4-6 val. vak. Treč. ir šešt. uždarvta

Tel. ofiso ir buto. Olympiac 2-4159

DR. P. KISIELIUS
GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

1443 So. 50th Ave. Cicero
Kasdien 1 iki 8 val. vak. Iškvepus treč. Šešt. 12 iki 4 val. popiet.

DR. IRENA KYRAS
DANTŲ GYDYTOJA
PROSTHODONTICS — karūnelės, tilteliai, plokštelės ir bendroji praktika

2659 W. 59 St. Chicago
Tel. 476-2112
Valandos pagal susitarimą

DR. IRENA KURAS
KUDIŲ IR VAIKŲ LIGOS
SPECIALISTE
MEDICAL BUILDING

3200 W. 81st Street
Ofiso tel. RE 7-1168;
Rezid. 385-4811

Dr. Tumasonio ofis perėmė
DR. S. LAL
SPECIALYBĖ — VIDAUS LIGOS

2454 W. 71st Street
434-2123
Pirm. 2-7. Antr. ir ketv. 9-12. Penkt. 2-7

Ką dar gali duoti

LIETUVIŠKOS PARAPIJOS?

Praejusį savaitgalį Chicagoje vyko Krikščionybės atsinaujinimo savaitgalis. Iš daugelio šio savaitgalio temų, man daugiausia minčių sukėlė lietuviškų parapijų tema. Žvelgiant istoriškai, nors parapijos buvo kuriamos sėliams lietuvių telkiniams, jie pasirodė, kaip ir plačioji juos supanti visuomenė, nesėslūs — nei geografiškai, nei sociologiškai. Buvo manoma, kad pokario emigrantai atstovysią parapijų etninę pagrindą, bet ir jie, turėdami galimybes keltis į gražnes gyvenvietes, malonesniuose klimatuose pasinaudojo šia proga, apleidami lietuvišką parapiją, ją palikdami vis mažėjančiai, senstančiai grupei lietuvių išlaikyti, ko daugeliu atveju jie jau sunkiai bepajėgia.

Bet ar iš tikrųjų lietuviai nepajėgtų išlaikyti savo parapijų? Ar išvys lietuviams jų krikščionybės svarba tikrai atsispindį jų parapijų stoviuose? Manau ne. Man atrodo, kad bent Chicagoje apylinkėse lietuviai yra perdefiniavę, kas jiems parapija yra — savo veiksmams, jei nesąmoningai — ir tą, kas jiems parapijos funkciją atlieka jie neblogai išlaiko, ugdo ir kuria. Čia, žinoma, reiškiu savo nuojautas, kilusias iš asmeniško pažinimo krikščionybės atsinaujinimo savaitgalio metu, ne statistiškai reikšmingus plačių apklausinėjimų duomenis, bet manau, kad jie išreiškia bent dalį mūsų lietuviškų krikščioniško gyvenimo tikrovės.

Man padarė įspūdį viename diskutiniame būrelyje pasidalinimas, kilęs iš užklauso, kuriai parapijai kiekvienas priklausoma. Dešimties žmonių būrelyje visi buvo pokario imigrantai, dar tokio amžiaus, kad nei vienas dar nebuvo gimęs Amerikoje. Visi pasisakė priklausant vienai ar kitai iš trijų lietuviškų parapijų. Bet visiems buvo sunku tuo ir užbaigti — kiekvienas dar jautėsi priklausą arba bent dar kitai lietuviškai parapijai arba buvo reguliariai dalyviai kokiam kitame, neparapiniame religiniame vienetė. Vieni giedojo kitos lietuviškos parapijos chore, kiti dėl vaikų organizacijų sekmadieniais dažniausiai lankė Mišias prie Jaunimo centro, treti aktyviai dalyvavo vietinių parapijų atsinaujinimo būreliuose, ar našių ar alkoholiškų paramos organizacijose. Pasiteiravus plačiau pertraukų metu, buvo ir keli besistengiantys išlaikyti ar bent reikštis dviejose parapijose, kad išlaikytų lietuvių rolę jose. Šio būrelio dalyvių tarpe veik visi buvo aktyvūs lietuviškose organizacijose, kur rengiamos ir jaunimui ir suaugusiems susikaupimo, rekolekcijų dienos, proginių pamaldų bei švenčių suorganizavime bei veikla su lietuviškoms šalpos organizacijom kaip Balfas. Lietuvos dukters, kurio pobūdžio veikla nelietuviuose būna parapijų veiklos rėmuose.

Man tai rodo, kad pokario emigracijos lietuviai yra aktyvūs krikščioniškame gyvenime, tik jie savo veiklos neriboją parapija ir bent Chicagoje lietuviškos parapijos nėra nei jų veiklos inspiracija, nei kurstytoja, o tik geriausiai atveju finzė pastogė lokaliniams padaliniai, suteikianti susirinkimams, parengimams vietą. Bet ir šiuo atveju atrodo, kad parapijos patalpos netaikomos kaip patalpos, patogios kaip savo patalpas įstaitysios patalpos kaip Jaunimo centras, tautiniai namai, siūlomas centras Lemonte. Pastarieiems centrams vienaip ar kitaip pinigų atsiranda.

Kodėl mūsų lietuviškoje, krikščioniškoje vaizduotėje — bent Chicagoje — lietuviška parapija neįkvėpia tokių kūry-

bos, statybos planų? Vieni sako, kad tai delto, kad mūsų veikla iš tikrųjų yra daug platesnė už lokalinę parapiją, ji apima žmones iš plačiai išmėtytų gyvenviečių; negalima norėti tokią veiklą turėti kiekvienoje parapijoje — nėra nei pakankamai vadovauti sugėbantių žmonių didesnio masto veiklai, nei pakankamai žmonių vienoje parapijoje. Iš visų lietuviškų parapijų galime išrinkti pakankamai lėšų vienam Lietuvių centrui Lemonte pastatyti, bet vienos parapijos lietuviai patys vieni to neišgalėtų.

Bet man atrodo, kad tai nėra tikroji priežastis. Tikroji priežastis pati parapijų gyvastingume. Savo pastangas, laiką, finansinę paramą skiriamame dalykams, kur mūsų „investicija“ neš daugiausia gero. Remiame mūsų supratimu stipriai, sumaniai vadovaujamus vienetus, ar tai kultūrinius ar religinius. Lietuviškas parapijas matome kaip išlaikymo, bet ne plėtimo, ugdymo objektus. Dalinai, man atrodo, tai dėl to, kad aiškiai žinome, kad lietuviška parapija iš tikrųjų priklauso ne tik mums pokario lietuviškai kalbantiems lietuviams, bet ir lietuviškai nekalbantiems ne tik lietuviams, bet ir nelietuviams. Atvirai kalbant, nesinori per daug investuoti į objektą, kurio valdyme nesijaučiame turintys balsą ir kuris dėl to gali nueiti mums visai nepalankia kryptimi. Geriau kurti visai naują, mūsų krypties valdomą centrą, kurio krypties nustatyme galime užsitikrinti balsą.

Siūloma lietuviškas parapijas organizuoti pagal automobilio greitkelio atvaizavimo laiką. Rasta, kad ir toliausiuose priemiesčiuose gyvenantys lietuviai Chicagoje apylinkėse negyvena toliau kaip pusvalandį nuo lietuviškos parapijos. Tad turėtų būti specialiai į jas kviečiami bei buriami. Bet gyvastinga parapija negali būti tik sekmadieninis fenomenas, kada pusvalandžio kelionė ne kliūtis. Ji turėtų būti įvairios veiklos centras ir savaitės bėgyje, parama šeimai vaikų auginime, duodanti religinį auklėjimą, skatinanti ir suaugusių parapičių dvasinį brendimą. Tokiam tampriam santykiavimui — būtinas geografinis artumas. Kokios gali būti galimybės vadinėti aktyvia rolę parapijos krypties nustatyme, dalyvaujant tik parapijos sekmadienio veikloje?

Mes lietuviai, man atrodo, turime daug poreikių — norime gyventi arti prie darboviečių ar gražioje, erdvoje aplinkoje vaikų auginimui, norime vaikus leisti į katalikiškas mokyklas priemiesčiuose, kuriame darželis bei šeštadienines mokyklas centriniuose vietovėse priemiesčiuose, organizuojame religines programas atsinaujinimo ar rekolekcijas, kada galime, ir pasitenkiname tokiom sekmadienio pamaldom, kokias prie lietuviškų parapijų pasilikusieji dar sugeba mums suorganizuoti.

Nežinau, kokią „šeimą“ tokią fragmentuotai bendruomenėi gali sudaryti geografiškai apribota parapija. Nežinau, ar šiandieninė lietuviška parapija iš viso gali tikėtis patenkinti visus religinius poreikius žmonių, kurių kultūrinis išsišakojimas toks platus geografiškai (nesgi religija nuo kultūros neatskiriama). Nežinau, koks parapinis gyvenimas būtų įmanomas be aktyviai santykiaujančios bendruomenės, nes ir abi neatskiriama nuo tampraus bendruomeninio gyvenimo. Taigi, ar jau nepavėluota pradėti rūpintis apie geografines parapijas?

a.j.z.

PULK. JONUI ANDRAŠŪNUI 90 METŲ

Pulkininkas, savanoris-kūrėjas, Vyties kryžiaus kavalierius

Praejusį metų lapkričio 30 d. Los Angeles ramovėnų ir birutiečių pagalba suruošė pulk. Jono Andrašūno pagerbimą ir kartu jo 90 metų amžiaus minėjimą. Pagerbimas įvyko Tautinių namų salėje, dalyvaujant jubilato šeimai ir gausiam būriui jo bičiulių. Visą programą pravedė ramovėnų pirm. Vladas Šimoliūnas. Jis perskaitė paties pulk. Jono Andrašūno parašytą trumpą biografiją.

J. Andrašūnas gimė 1896 m. Linkaikių dviriuoky. Pirmąjį mokslą gavo iš Velykių klebono kun. Lebiados, vėliau tęsė Panevėžio realinėje gimnazijoje, kur 1906 m. lietuvių kalba buvo įleista į gimnaziją. Ją savotišku metodu dėstė prof. Jablonskis. Realinė mokykla baigė Novgorode. Svajono studijuoti architektūrą, bet I pasaulinis karas visus planus sumaišė. Buvo mobilizuotas ir pasiūstas į Petrapilio Vladimiro karo mokyklą. 1917 m. po revoliucijos vieno mūšio lauke Austrijoje pateko į vokiečių nelaisvę.

Pagaliau 1918 m. pavasarį buvo nuvežtas į lietuvių karininkų surinkimo punktą, kur jau buvo 126 karininkai. Vėliau į šį punktą atvažiavo prel. K. Olšauskas, verbuodamas į būsimą Lietuvos kariuomenę. J. Andrašūnas savanoriškai užsirašė. Grįžęs į Lietuvą su broliais Ksaveru ir Stasiu įstojo į Panevėžio batalioną. Jo kuopa buvo kilnojama pagal reikalą, kur tik reikėjo pulki priešą. Dalyvavo kovose prie Ukmergės, Širvintų, Giedraičių, kur netikėtai užpuolė rusai ir kovą laimėjo. Vėliau iš rusų atsiėmė ir Panevėžį. Kai batalionas stovėjo Tamašūnuose, J. Andrašūno vadovaujamas

būrys sėkmingai atliko ypatingai rizikingą žvalgybos uždavinį, už tai pulk. J. Andrašūnas buvo apdovanotas Vyčio kryžiumi, deju, jo brolis Stasys, dalyvavęs tame pačiame žygyje buvo peršautas į nugarą ir likusius 10 gyvenimo metų buvo paraližuotas. Jo brolis Ksaveras, dalyvavęs kartu, laimingai išliko gyvas.

1922 m. baigė aukštuosius karininkų kursus ir buvo paskirtas vietinės brigados štabo viršininku Kaune, vėliau buvo Kauno miesto komendantu padėjėjas. Trumpesnį laiką buvo Telsių komendantas, Karo mokyklos lektorius, Trakų komendantas ir net 10 metų išbuvo Panevėžio miesto ir apskrities komendantas. Tuo pačiu laiku susipažino Verutė Limbaitė su kuria sukūrė šeimą. Po to buvo paskirtas Klapėdos krašto komendantu. Jam liūdna prisiminti, kad jis buvo paskutinis Nepriklausomos Lietuvos komendantas Klapėdos krašte.

Vokiečiams okupavus Klapėdą buvo paskirtas 6-to pėstininkų pulko vadu Plungėje, jau ne Klapėdoje. Įvedus rusų igulas į Lietuvą 1940 m. birželio 24 d. jo paties prašymu iš aktyvios kariuomenės tarnybos buvo atleistas ir išėjo į civilį gyvenimą. Traukdamasis nuo bolševikų per Vokietiją atvyko į Ameriką ir apsigyveno Kalifornijoje. Su žmona Veronika lietuviškoje dvasioje išaugino dukrą Dalią ir džiaugiasi dukraičiu Rimos ir Dalytės artumu. Jos abi lankė ir baigė lietuviškas mokyklas (Dalytė metus praleido Vasario 16-tos gimnazijoje), dalyvauja lietuviškoje organizacijų veikloje, rašo spaudai ir lektoriuoja lietuviškoje Sv. Kazimiero

Veronika (Limbaitė) ir pulk. Jonas Andrašūnai
Nuotr. R. Nelso

bažnyčioje, kuo seneliai Andrašūnai pelnytai džiaugiasi.

Dalyviai susikaupė išlausė pulk. Andrašūno įdomios gyvenimo odisejos. Jaunesniams si valandėlė buvo lyg ir Lietuvos istorijos pamoka. Visi stebėjosi jubilato puikia atmintimi.

Šia proga buvo daugybė sveikinimų raštu ir žodžiu. Nuosirdžiais ir draugiškais žodžiais telegrama sveikino diplomatinis šefas dr. Stasys Bačkis su ponija. Visus gerai nutiekė linksmi Los Angeles Lietuvos generalinio konsulo Vytauto Čekanausko linkėjimai ir sveikinimas. Mūsų visų gerbiamas poetas Bernardas Brazdžionis, pačios V. Andrašūnienės ir kitų augsaburnių vadinamas, turė labai išsamų žodį. Poetė Elena Tumienė, kaip visuomet, kalbėjo švelniai ir prasmingai, o Aldona Variakojienė nupasakojo pulk. Andrašūno, kaip menininko, nueitus kelius ir darbus. Jubilato laisvalaikiai skirti dailei ir meškeriojimui. Jo tapyti paveikslai puošia ne tik vietinių, bet ir kitų kolonijų lietuvių namus. Organizacijoms jis vis atranda dar vieną kūrinių. Jo dosnumas lygus jo kūrybiškumui ir darbštumui.

Poetė Mitkienė sveikino eilėraščių forma Dailių menų klubo vardu. L. Mažeikienė — birutiečių vardu, O. Razutienė — „Spindulio“ vardu, Vladas Pažiūra — Balso vardu, dėkojo už aukas vargstantiems tautiečiams ir daugybę paaukotų paveikslų, Angėlė Nelsienė sveikino L. B. Vakarų apygardos vadu, išryškindama jubilato nuopelnus tautai per šeimą. Suminėjo ypatingą dukros Dalios ir dukraičių Rimos ir Dalytės

veiklumą lietuviškose organizacijose (dukra Dalia ir žentas Vytautas Černiai dabar abu yra L.B. Vakarų apygardos valdyboje).

Raštu sveikino prez. Ronald Reagan, rašyt. Alė Rūta ir arch. Edmundas Arbas, pulk. Andrius, Railai, Los Angeles pensininkų dr. ja ir daug kitų. Sol. Stasė Pautienienė aktyviai perskaitė visus šiuos sveikinimus ir dar vieną D. Mitkienės eilėraščių. Ramovėnai įteikė jubilatui bronzinę lentelę, o birutietės sukaktuvinį tortą. Visi dalyviai sugiedojo populiarią komp. B. Budriūno „Valio, valio“. Nors ir ilgokai užsitęsė programa, dalyviai buvo į ją patenkinti, o taip pat ir „kareiviškais pietumis“, kuriuos paruošė G. Kudirkienė ir A. Kazlauskienė.

Ne vienas iš dalyvių stebėjosi pulk. Andrašūno gyvenimu, jo gera išvaizda, gera nuotaika ir sąmoningumu. Kokia miela tai asmenybė ir kaip malonu su juo pasikalbėti — ar tai apie tolimą praeitį, darbą ar ateitį. Prisimenu, kai pirmą kartą juos aplankė: sutiko mus su tokiu nepaprastu nuosirdumu ir šiltumu, tuoj pat pasijutom lyg ir namuose. Stebėjauisi tada pulk. Andrašūno studijoj sukrautų paveikslų gausa — iš visų pusių dvelkė Lietuvos gamtos mistiškas scenovaidis, grakštūs berželiai ir sniego apkloti rūpintojėliai. Užklaustas apie paveikslų kainą, tik nusišypsojo, kad vargstantiems tautiečiams ir daugybę paaukotų paveikslų, Angėlė Nelsienė sveikino L. B. Vakarų apygardos vadu, išryškindama jubilato nuopelnus tautai per šeimą. Suminėjo ypatingą dukros Dalios ir dukraičių Rimos ir Dalytės

V. ir J. Andrašūnai šeimos tarpe. Stovi dukra Dalia ir žentas Vytautas Černiai, dukraitės Dalytė ir Rima Navickaitės.
Nuotr. R. Nelso

„AUŠROS“ REIKŠMĖ ISTORIJOJE

ANDRIUS MIRONAS

21

Martyno Jankaus vaidmuo

Vieton išvykusio iš Tilžės J. Šliūpo „Aušra“ nuo 1884 m. nr. 4 redaguoti perėmė atkviestas iš Žemaitijos J. Mikšas ir M. Jankus, pastarajam redaguojant, o pirmasis ėjo techniškojo redaktoriaus pareigas. J. Mikšas rūpinosi įsigyti nuosavą spaustuve, todėl nuo 1885 metų nr. 9 redagavimas ir leidimas perėjo visiškai į J. Mikšo rankas.

Jurgis Mikšas (1862-1903) jaunystėje buvo suvokietėjęs, bet ūkininkaudamas pas tėvus Sauguose, Šilutės apskrityje, Andriaus J. Vištelio įtakojamas, susiprato esąs lietuvis, visuose dokumentuose išskutinėjo Georg Mickschas pavardę ir nuo tada pasirašinėjo lotyniškais raidėmis.

Dr. J. Basanavičius pradėjęs leisti „Aušrą“ Mikšas nusikėlė į Ragainę, kur mokėsi raidžių rinkimo amato. Prie „Aušros“ dirbdamas Mikšas įklibė jo J. Siebertą leisti laikraštį „Niamuno Sargą“ suartinti Didžiosios ir Mažosios Lietuvos lietuvius. Šį laikraštį J. Mikšas redagavo 1884-1885 m., o vėliau ir leido, imdamas daug medžiagos iš „Aušros“.

Martynas Jankus (1858-1946) gimęs Bitėnuose, Ragainės apskrityje, buvo išėjęs tik pradžios mokyk-

lą, vėliau pats mokslindamasis. Ypatingai domėjosi Lietuvos istorija. Matė lietuviams daromas skriaudas Prūsijoje ir pasiryžo išlikti lietuviu, kovodamas už tautos teises. Visiškai sutriprejo kaip patriotas susipažinęs su J. Sauerveinu. Bendradarbiavo „Lietuviškoje Ceitungoje“, bet landratui uždraudus deti jo, J. Mikšo ir J. Sauerveino rašinius, ryžosi padėti pagrindus atskiram, aiškiai lietuviškam laikraščiui. Tuo metu dr. J. Basanavičius susitarė su J. Mikšu leisti „Aušrą“. M. Jankus talkino J. Mikšui suredaguoti bei išleisti „Aušros“ 1884 ir 1885 metų kalendorius. „Aušros“ turinio paveiktas M. Jankus aplankė Didžiąją Lietuvą ir nuo tada tapo abiejų kraštų vienybės šalininkas.

Spaustuvės darbams gausėjant ir vienam J. Mikšui nesuspėjant visko aprėpti, jis pasikvietė „Aušrai“ redaguoti J. Andziulaitį, kuriam teko paskutiniuose dvejuose numeruose patiam paruoti straipsnius, nes daugumas „Aušros“ bendradarbių atsisakė dirbti.

Juozaus Andziulaitis (1864-1916) gimęs Gaistrių kaime, Marijampolės apskrityje, baigė Veiverių mokytojų seminariją ir mokytojavo Garliavoje, kur su kitais priklausė kuopėlei, palaikanti „Aušros“ leidimą. Kalbėjo slapyvardžiu spausdino „Aušroje“ savo eilėraščių ir rinko tautosaką. Valdžiai spaudžiant mokytojauti Rusijoje, J. Andziulaitis išsikraustė gyventi į Tilžę.

Sustojus „Aušrai“ 1886 m. J. Andziulaitis išemigravo į Ameriką, kur bendradarbiavo daugelyje Amerikos lietuvių laikraščių ir redagavo „Vienybę Lietuvninkų“, o vėliau baigė medicinos fakultetą ir buvo gydytoju. Vedęs nelietuvę, greit nuo lietuvių visiškai nutolo.

žmona Veronika visur — bažnyčioje ir koncertuose, paskaitose ir seminaruose, visur, kur tik vyksta koks kultūrinis parengimas, nes iki šiol dar vis pats automobilį vairuoja.

Niekada neteko girdėti, kad kalbėtų apie savo sveikatą, ja skūstųsi ar būtų nusiminęs, priešingai, pradėjęs pokalbį, tuoj išgirsi vieną iš jo išgyventų nuotykių, o dažniausiai ir anekdotą ar kelis.

Jeigu pulk. Andrašūnas džiaugiasi tokia gera sveikata, tai be abejo žmonos Veronikos didelis nuopelnas. Juos pažinus, neįmanoma nepajusti tos didelės abipusės meilės ir pagarbos bei Veronikos didelio rūpestio savo vyro gerove.

Jaunesniems jie akivaizdus laimingo vedybinio gyvenimo pavyzdys. Pagarba pulkininkui, savanoriui-kūrėjui, Vyties Kryžiaus kavalieriui Jonui Andrašūnui, nes tik tokio pasiaukojimo, drąsos ir ryžto bei laimėjimų Lietuvos laisvės kovose dėka mūsų tautiečiams Lietuvoje J. Naujo-kaičio žodžiais „Žydinčios dienos“ buvo.

A. N.

GIMIMŲ KONTROLĖ KINJOJE

Per Jungtinių tautų gyventojų skaičiaus komisijos gyventojų skaičiaus kaitos tendencijų apžvalgą, Vatikano ir Kinijos supratimas šios problemos skyryje. Kinija apibūdino savo agresyvią kampaniją kontroliuojant gimimus, o Vatikanas išreiškė susirūpinimą šios kampanijos poveikiu į šeimą. Pirmąs kad iš 5 milijonų pasaulio gyventojų, 1 milijonas yra kinai, Kinijos atstovas Čang Čang-xuan pranešė komisijai, kad Kinijos gyventojų skaičiaus augimo rata nukrito — nuo 1.7% 1974 m. iki 1.1% kasmet dabar. Tačiau Kinijos valdžia planuoja gyventojų skaičiaus augimą dar labiau apriboti. Dabar pradėta kampanija prvesti kiekvienoje šeimoje tik po vieno vaiko normą. Tačiau, Čang pranešė, tik 21% vaikus auginanti amžiaus porų būtų patenkinti šia norma.

Prel. James McHugh, atstovaujantis Sv. Sosto Pastovaus Stebėtojo Misijai, pareiškė, kad Bažnyčia priešinasi dirbtinėms gimimo kontrolės vartojimui, kadangi ji yra apraška specifinės pažiūros į vedybas bei šimos gerovę. Prel. McHugh pastebėjo viename JT raporte duomenis, kurie rodo, kad „daugumoje dirbtinės gimimų kontrolės priemonės vartojamos pagrindinai ne vaikų skaičiaus apribojimui, bet igaliniui laisvesnio gyvenimo stiliaus“.

Netrukus J. Mikšas nebegalėjo išsimokėti užtrauktų paskolų lietuviškiems rašmenims ir jo materialinė padėtis pašljo. Kreipėsi į dr. J. Basanavičių paramos, bet tuo metu nepatenkintas nušalinimu nuo redagavimo M. Jankus išsuntinėjo savo spausdintus laiškus, kad niekas J. Mikšui neskolintų pinigų, o pats dr. J. Basanavičius tuo metu sirgo ir nebegalėjo J. Mikšo paremti. Bankrutavus spaustuvė, visi likusieji „Aušros“ rankraščiai atiteko įvairiems kreditoriams.

Taip pasibaigė „Aušros“ gyvavimas ir kurį laiką (nuo 1886 m. vidurio iki 1887 m.) visuomenė likosi laukimo padėtyje. Be lietuviškų laikraščių visuomenė jau nebegalėjo gyventi. M. Jankus parėmė naujo laikraščio leidimą lėšomis ir redaktoriaus kun. Antano Vytarto suredaguotas pasirodė „Garsas“, o po jo ir kiti Mažosios Lietuvos laikraščiai.

Spaudos atgavimas

„Garsas“ turėjo pakeisti sustojusią „Aušrą“ ir jo išėjo vienuolika numerių (1886 m. trys ir 1887 m. aštuoni numeriai). Jame bendradarbiavo dr. J. Basanavičius, S. Gimzauskas, J. Čerkus, J. Milevskis, K. Verbūnaitis ir kiti. Tuo metu J. Šliūpas New Yorke leido „Lietuvišką Balsą“, bet lietuvių inteligentų šie du laikraščiai nepatenkino.

P. Leono iniciatyva susiparast kelti liaudies tautinę samonę per liaudies artimus žmones — per kunigus. Tam palankūs buvo ir Maskvos lietuviai studentai. Tilžėn atvykęs A. Kriščiūkaitis susipažino su vietos lietuviams ir su spaustuvės savininkais E. Weyeriu ir Arnoldu. Weyeris jau buvo susipažinęs su kun. A. Vytartu ir rašytoju S. Kušeliausku, kuris sutiko naują laikraštį remti finansiskai.

(Bus daugiau)

PHILADELPHIA IR APYLINKĖS

VASARIO 16
MINĖJIMAS

Prie mūsų Lietuvos Bendruomenės vairo atsidūręs jauniems energingiems, plačių užmojų žmonėms, kiekvienais metais gražiai prisimenama didžiausia mūsų tautos šventė — Vasario 16. Ankstesniais metais, minėjimą ruošiant, LB-nės valdybai pagalbos ranką tiesdavo mūsų organizacijų atstovai. Šimet su darbais bei sugestijoms į renginį aktyviai įsijungė kiek anksčiau mokslus baigęs jaunimas. Tuo buvo maloniai nustebinti ankstesnių šventės minėjimų ruošėjai.

Pagal jau seną tradiciją šio labai svarbaus įvykio minėjimą pradėdame dvasiniu susikaupimu. Šiais metais, kaip ir anksčiau, jis įvyko Šv. Andriejaus bažnyčioje vasario 22 d. Su Dievu galima kalbėtis bet kada ir bet kur. Tačiau nuoširdžiai maldai nemažai įtakos turi ir tinkama aplinka. Ją sudarė jaukūs maldos namai, sol. Onos Pliuškonienės gražiai atliekamos giesmės, organizacijų vėliavos, moterų tautiniai rūbai, jauno patrijoto kun. Kazimiero Stewart aukojamos Mišios ir jo gilių minčių pamokslas. Melsiasi už kritusius nepriklausomybės kovose, nuožmaus okupanto nukankintus ir už šių dienų dvasios galiūnus, bandančius bet kokia kaina sutraukti vergijos pančius.

Akademija

Kaip rengėjų buvo skelbiama, tą pačią dieną lygiai antra valandą Lietuvį namu M.K. Čurlionio salėje prasidėjo iškilmingas aktas. Vyrų dainos vienietį sugiedojus Amerikos himną, kun. Juozas Anderlionis, Sv. Jurgio parapijos klebonas, sukalbėjo invokaciją, kurioje buvo prisiminta Lietuva ištikusi tragedija ir mūsų tautos nuoširdžius saitai su krikščionišku tikėjimu.

Teresė Gečienė, energioji mūsų LB-ės pirmininkė, žvelgdama į apie 300 susirinkusių, tarė „Su džiaugsmu prisimename Lietuvos laisvės laikus, šiuo metu apgaubtus gedulo šydu. Rytžtamės sukaupti visas savo jėgas, visus savo išteklius ir vieninamės siekti vieno tikslo — laisvos nepriklausomos Lietuvos“.

Valdžios atstovų sveikinimai

Jurgis Vytautas Karalius, aukštąs Philadelphiajies pareigūnas, gražiais žodžiais susirinkusius supažindino su mūsų miesto juodosios rasės burmistru Wilson Goode, gal daug geriau negu kiti supranta, kaip pavergtų žmonių kančias. Lietuvos nepriklausomybės aktą burmistras rišo su Amerikos konstitucijos deklaracija Philadelphiajioje, kurios 200 m. sukaktį ateinantį rudenį iškilmingai minės visas šis kraštas. „Nesijausime pilnai laisvi tol, kol, laisvę nesidžiaugs ir tie, kurie šiuo metu yra pavergti“, pabrėžė burmistras. Jo trumpa kalba kelis kartus buvo pertraukta stipriais plojimais. Audringais aplodimentais jis buvo sutiktas įžengiant į salę ir palikęs ją aplėdžiant. Tai užtarnavo ovacijos, nes laike savo ketverių metų kadencijos jis mus Vasario 16 proga aplanko trečią kartą ir tarią paguodos žodį. Perskaitytoji deklaracija buvo minima, kad savaitė tarpe vasario 16-22 Philadelphiajioje skelbiama lietuvių savaitė.

Penssylvanijos gubernatoriaus ir mūsų valstijos senato proklamaciją perskaitė Joseph Rocks, katalikas, įvairiomis prodom lietuviams nuoširdumą rodančias valstijos sena-

torius. Penssylvanijos atstovų rūmų proklamaciją perdavė Gerard Kosinski.

Konsulo kalba

Mes jautėmės pagerbti Chicagoje reziduojančio Lietuvos generalinio konsulo Vaclovo Kleizos atsilankymu. Iš Algimanto Gečio supažindinimo žodžio patyrėme, kad konsularinėms pareigoms jis buvo paskirtas 1985 m. gruodžio 3. Tai palygint dar jaunas, energingas žmogus, gimęs Lietuvoje, aktyviai dalyvaujantis lietuviškame gyvenime, turintis magistro laipsnį iš psichologijos, dviejų berniukų tėvas. Duoną sau ir šeimai pelnosi ne iš konsularinės tarnybos, pareikalaujančios daug laiko ir nemažai asmeninių išlaidų, o dirbdamas Department of Human Services Chicagoje. Vėliau sužinota, kad jo, reprezentuojant lietuviams, faktinis išlaidos siekia į metus ne šimtus, o tūkstančius dolerių, kurių iki šiol, dar niekas nesiryžta padengti.

Pasidžiaugęs gražia viešnagė Philadelphiajioje, konsulas tarė: „Vasario 16 yra lietuviškos Kalėdos. Velykos ir Sekminės, sujungtos į vieną. Kalėdos simbolizuoja gimimą. Lietuvos valstybė gimė karaliaus Mindaugo pastangomis prieš 736 m. Velykos — prisikėlimo šventė. Po 123 m. priešpaudos Lietuva vėl tapo nepriklausoma valstybė 1918 m. vasario 16. Sekminės reikiama viltį ir gyvastingumą“.

Po šių įvadinųjų pastabų kalbėtojas nukrypo į mūsų tautos tragišką momentą, privedusius prie nepriklausomybės sužlugdymo, ilgų metų vergijos. Tik su „Aušros“ pasirodymu vėl pradėta puoselėti nepriklausomos valstybės idėja. Pora pavyzdžių pailiustravo to meto didžiųjų mūsų patrijotų nuotaikas, išryškinančias didelį ryžtą bei entuziazmą, siekiant suvereninės valstybės. Laisvė buvo iškovota, bet neilgam. Nepriklausomybės atgavimą slykščiais metais nori suniekti dabartiniai okupantai. Jų samprotavimai yra susumuoti pogrindžio leidinyje „Alma Mater“, kuriuos pacitavo paskaitininkas. Pagal juos, „Vasario 16 aktas buvęs nereikšmingas dalykas, priešingas tautos interesams. Šiuo aktu nebuvo siekiama tikros nepriklausomybės. O jei buržuazija atėjo į valdžią, tai tik vokiečių ir kitų imperialistų pagalbos dėka“.

Kleiza labai mažai vilčių deda į dabartinius pasiekimus Sovietų Sąjungoje. Jo manymu, „džiaukimės ir didžiukimės lietuviškais laimėjimais ir nepailskime užbrėžtuose darbuose. Eikime savo tautos kelius, nes tai vienintelė nekintanti vertybė mūsų kovoje už laisvą Lietuvą ateitį“.

Perskaitęs JAV Valstybės departamento sekretoriaus Lietuvos atstovui Washingtono Vasario 16 proga atsiųstą raštą, anglų kalba trumpai, nuosekliai palietė svarbesnes mūsų istorijos datas, nepriklausomybės laikus ir dabartinę okupaciją, kurios žiaurumus atskleidžia gausi pogrindžio spauda. Anot prelegento, neseniai televizijoje demonstruotas filmas „Amerika“, kuriame pavaizduojamas šio krašto gyvenimas sovietų okupacijos, yra tik fikcija. Mūsų tautai jau 47 m. tokia okupacija yra brutali realybė. Salėje buvo gana daug lietuvių kilmės žmonių, kalbančių ir angliškai. Norisi manyti, kad jie trumpu laiku labai daug sužinojo apie savo protėvių tėvynę Lietuvą.

Minėtinis dalis

Joje pasirodė mūsų sauniasios pajėgos, kurias su-

Waukegano — Lake County Lietuvos Bendruomenės valdyba. Iš kairės: Rimas Sužiedėlis — vicepirmininkas, Eliute Skališienė — vicepirmininkė, Aldona Kavoliūnienė — išd. Milda Neumanienė — sek. ir Gediminas Damašius — pirmininkas.

MŪSŲ KOLONIJOSE

Waukegan, Ill.

LB IŠPŪDINGAI
ATŠVENTĖ VASARIO
16 MINĖJIMĄ

Kaip kiekvienais metais, taip ir šimet LB valdyba jau pereitų metų rudenį svarstė, kaip įdomiau ir išpūdingiau paminėti Lietuvos Nepriklausomybės 69 metines. Rimui Sužiedėliui pasiūlius, vietoj įprasto pagrindinio kalbėtojo panaudoti naujai išleistas skaidres Lietuvos krikščionybės 600 m. jubiliejui.

Tai atitiktų šių metų laiko dvasią ir sudomintų mūsų bendruomenės narius, praturtintų jų turimas žinias apie Lietuvą. Vasario 15 d. rytą gausiai susirinkus Sv. Baltaramiejaus bažnyčioje Waukegane buvo atlaikytos šv. Mišios, kurias atnašavo parapijos klebonas kun. V.

pasididžiavimu dažnai „eksportuojame“ ir į kitas kolonijas. Į meno aukštumas spartiai kylanti Rasa Krokvičė, mezzo sopranas, buvusios Lietuvos operos solistės Juozes Augaitytės mokinė, gražiai atliko Šimkaus, Dirviantskaitės, Marijošiaus, Jakubėno kūrinis. „Aušrinės“ tautinių šokių grupė, vadovaujama Eimučio Radžiaus, mikliai pašoko kelis šokius. Maloniai patrotinius jausmus lietė keturios progai parinktos dainos: Gaudžia trimitai, Tėvynė Lietuva. Oi žiba žiburėlis, ir Saulėlydis tėviškėj. Jos išpūdingai buvo atliktos Vyrų dainos vieneto, vadovaujamo Vyto Macieno.

Akademija, užtrūkusi porą valandų, buvo baigta didingai nuskambėjusiu Tautos himnu. Dainoms akompanavo Anelė Kaulinytė. Dekoracijoms bei programos meniniui apipavidalinimui rūpinosi savo Kreivėnaitė. Koncertinę programą dalį, kai kur įpindama savo dailių žodžių, gražiai pravedė Estera Bendžiūtė-Washofski. Tai buvo pirmas jos pasirodymas scenoje. Minėjime dalyvavo ukrainiečių, latvių, korėjiečių atstovai ir Costa Ricos bei Ispanijos konsulai. (Pastarasis paliko ir auką). Prie įėjimo informacijos stalą turėjo lituanistinė Vinco Krėvės mokykla. Laisvinimo reikalams surinkta veiki 3,000 dol. Ši suma dar gerokai pašoks, kai ateis paskutinės aukos. Tikimės, kad ji perviršys praėjusių metų rinkliavą.

Po minėjimo Kultūros centre įvyko pabendravimas su konsalais. Jame didžiausia atrakcija buvo paruošti gausūs miniaturiniai valgiai. Juose atsiskleidė lietuvių kulinariniai gabumai. Tai buvo tarsi valgių, vartojamų su mediniais virbūčiais, paroda. Gražių vaišių koordinatore buvo Aušra Gečytė. Atrodo, kad jos taps tradicinėmis.

Bronius Vaskaitis

Zavackis. Choras Mišių metu gražiai giedojo. Aukštas Mišioms atnešė tautiniais rūbais pasipuošę V. Sužiedėlienė, R. Sužiedėlis ir S. Damašienė. Po šv. Komunijos M. Neumanienė padėklamavo eilėraštį „Gimtinė“, kuris visus susirinkusius bent mintimis sugrąžino į Lietuvą Tėvynę, gimtuosius klonius, kurie neša sunkią okupanto naštą.

Iškilmingas minėjimas vyko parapijos salėje, po pietų. Jam vadovavo pirmininkas D. Damašius. Buvo įneštos Lietuvos ir Amerikos vėliavos tautiniais rūbais pasipuošusių vaikų — Ramo Plūros ir Liūdo Kuliavos. Sugiedota Amerikos ir Lietuvos himnai. Klebonas kun. V. Zavackis sukalbėjo invokaciją.

Pirmininkui G. Damašui pasiūlius, žyvus minute buvo pagerbti žyvusieji kovose už Lietuvos laisvę.

Pirmininkas trumpai apibūdino Vasario 16 esmę, paminėjo, kad šie metai yra jubiliejiniai metai lietuvių tautai. Kaip visi žinome, bus švenčiama Lietuvos krikščionybės 600 m. jubiliejus Lietuvoje ir Romoje birželio 28 d. Politinių reikalų vedėjas Ed. Skališius pristatė visiems dalyviams atvykusius Waukegano miesto atstovus Petkų ir Murphy, kurie tarė kelis žodžius.

Po to Pr. Kružikas ir V. Sužiedėlienė (lietuvių ir anglų kalbomis) perskaitė Lietuvos Nepriklausomybės aktą. El. Skališienė perskaitė rezoliuciją, kuri nusiūsta į Washingtoną.

Išnešus vėliavas, pirm. G. Damašius pranešė, kad bus rodomos skaidrės, skirtos Lietuvos krikščionybės Jubilėjui. Paaiškino dalyviams, kad tai nebus eilinis skaidrių

peržiūrėjimas po Lietuvos apylinkes, bet kad reikės dėmiam klausyti skaitomo teksto, kuris supažindins klausytojus su Lietuvos istorija nuo krikščionybės įvedimo iki šių laikų, o skaidrės tarsi iliustracijos padės įsisąmoninti skaitomą turinį. Tekstą skaityti buvo pasiūlyta Mildai Neumanienėi. Buvo tikrai įdomu išgirsti apie Lietuvos praeitį per 600 m. laikotarpį nuo karaliaus Mindaugo laikų. Stebėti puikiai paruoštas skaidres, kurios sugrąžino mus į Vytauto Didžiojo laikus, Gedimino pilį, Žalgirio mūšį, Vilniaus universiteto įkūrimą, Lietuvos Nepriklausomybės sudarymą, lietuvių kovą dėl krikščionybės išlaikymo rusų okupacijos metais, lietuvių rezistencijos laikotarpį jos nepalūžtančią dvasią ir pagrindinę spaudą rusų okupuotoje Lietuvoje, sąžinės kalinius V. Petkų, N. Sadūnaitę, kun. Alf. Svarinską, kun. S. Tamkevičių ir kt., kurie ir šiandien kenčia sovietų gulaguose, kad kovoję dėl žmogaus teisių, dėl religinės laisvės Lietuvoje.

Paskaita baigiama lietuvių emigrantų veikla iševijoje, kurie daug prisidėjo prie Lietuvos laisvinimo, lėšų kaupimo ir propagavimo lietuvių tautos akcijai darbą. Paskaita ir skaidrės susilaukė didelio žmonių susidomėjimo ir pritarimo. Po 10 min. pertraukos buvo pereita į kitą salę, kurioje vyko meninės dalis. Ją atliko mūsų šaunioji tautinių šokių grupė „Klumpė“ vadovaujama Giedrės ir Stasio Milišų. Šokėjai pašoko paruoštą nuotaikingų šokių „Čigonėlė“, „Vakarūška“ ir „Kepurinė“.

Po meninės dalies vyko pabendravimas prie tradicinio kavos puodelio bei sumušinių ir lietuviškų pyragų, kuriuos paruošė mūsų darbščiosios lietuvių moterys.

Milda Neumanienė

Rita Bureikaitė, Lino Kojelio vyr. asistentė Baltuosiose rūmose Washingtono, atsiveikina su Baltųjų rūmų komunikacijos direktoriumi Patrick J. Buchanan, kuris nuo kovo 1 d. pasitraukė iš savo pareigų.

Notr. Baltųjų rūmų

CLASSIFIED GUIDE

MISCELLANEOUS

A VILIMAS MOVING

Tel. 376-1882 ar 376-5996

10% — 20% — 30% pigiau mokėsit už apdraudą nuo ugnies ir automobilio pas mus.

FRANK ZAPOLIS

3208 1/2 West 95th Street
Tel. — GA 4-8654

MASTER PLUMBING

Licensed, Bonded, Insured

Nauji darbai ir pataisymai. Virtuvės ir vonios kabinetai. Keramikos plytelės. Karšto vandens tankai. Flood control. Užsikimšę vamzdžiai išvalomi elektra. Palkite pavarde ir telefonu — ietuviška.

SERAPINAS — Tel. 636-2960

REAL ESTATE

MLSP KOMPIUTERIŲ

pagalba galite nusipirkti ar parduoti namą mieste ir priemiestiuose. Sąžiningai patarnaus

INCOME TAX SERVICE

J. BACEVIČIUS
BELL-BACE REALTORS
6529 S. KEDZIE
778-2233

GREIT IR SAŽINGAI

BEI PARDAVIMAME PIRKIME

Nemokamai įkainojame jūsų nuosavybę, taip pat pristatysim pagal pageidavimą sąrašą parduodamų namų jūsų išskomam apylinkė, mieste ar priemiestiuose. Suinteresuoti prašau skambinti ar užteit pas

BUDRAITIS REALTY
6600 S. Pulaski
767-0600

KMIECIK REALTORS

7922 S. PULASKI RD

DANUTĖ ŠČERBAITĖ MAYER

284-1900

Jei norite parduoti ar pirkti savo nuosavybę per Amerikos populiarų agentūrą, prašome skambinti Danutei Ščerbaitei Mayer dėl sąžiningo pataravimo ir veltui jūsų namų įkainavimo.

ATDARAS NAMAS APŽIŪRĖJIMUI

1-4
3323 W. 62 St.

6 kamb. namas su 3 dideliais miegam., medžio kabinetu virtuve, užbagtas sklepas ir šeimos kamb. Didelis sklypas, geras garažas, labai svarus. Nepraileiskite progą apžiūrėti šį namą.

3554 W. 84 Pl.

Policininkai - Galsirinkiniai

3 mieg. gražus mūrinis namas su natūraliu židiniu šeimoms kamb., pusiau bagtas sklepas, 1 1/2 prausyklos, šoninis įvažiavimas 2 auto. mūr. garažas. Didelis sklypas vaikams žaisti, daug priedų — labai geras. Skambinkite dabar.

No. 750 — 46 Ir Karlov — 2 aukštų, 3

m. mūras, 3 miegam. ir 1 1/2 prausyklos savininkui. 4 kamb. butas pajamoms, 2 1/2 auto. mūro garažas, atskiras šildymas. Šv. Bruno parapijoje. Daug priedų. Skambinkite dabar.

No. 810 — 66 Ir St. Louis 3 dideli

miegam., moderni virtuvė ir prausykla, išsitas sklepas, namo alium. papuošimas nereikalingas priežiūras, dvigubas sklypas su baseinu, 2 auto. garažas, beveik naujas šildymo pečius ir stogas, žemi takštas, daug priedų, 1 blokas iki mokyklos ir parko. Labai geras parkinys šeimai su vaikais — skambinkite dabar.

No. 812 — 59 Ir Menard — \$69,900

3 mieg., 30 m. mūrinis, labai didelė kabinetai virtuvė, išsitas sklepas, 2 auto. su durų atidarymo įtaisais garažas, alium. papuošimas, extra insuliacija, naujas šildymo pečius, centrinis vėsinimas, stogas sklypas, 4 namų apyvokos daiktai: švariai užlaikytas originalaus savininko. Geras parkinys — skubėkite ir skambinkite dabar.

AR NORITE PARDUOTI?

Savo namą galite parduoti, tik pas skambinkite telefonu. Mūsų pardavėjai sąžiningai jums patarnaus. Mes jums galime padėti, nes daugiau stengiamės. Namų vertinimui skambinkite skubiai — dabar.

O'BRIEN FAMILY REALTY
Tel. — 434-7100

POPULAR LITHUANIAN RECIPES

Nauja devintoji laida
Suredagavo
Juzė Daužvardienė

Šiomis dienomis „Draugo“ spaustuve atspausdino devintą laidą šios populiaros virimo knygos.

Tai geriausia dovana naujoms žmonoms ar marčioms. Daugelis apdovanojo kita-taučius supažindindami juos su lietuvišku maistu ir virimu. Šios knygos susidomėjimas ir pasisekimas tarp lietuvių ir kitataučių visuomet buvo didelis.

Kaina su persiuntimu \$6.50
Illinois gyventojai moka \$6.94
Užsakymus siųsti:

DRAUGAS,
4545 W. 63rd St.,
Chicago, IL 60629

Dienraščio „Draugo“ administracijoje galima pasirinkti įvairių liaudies meno darbų: medžio, keramikos ir drobės.

Užsakymus siųsti:

DRAUGAS, 4545 W. 63rd St.,
Chicago, IL 60629

A.A. ONAI RAZUTIENEI AMŽINYBĖN IŠKELIAVUS

Vasario 28 d. „Spindulio“ ansamblio užgavėnių balijoje, kuris populiariai vadinamas blynų balium, atliekant koncertinę programą, šio ansamblio vadovė Ona Razutienė, diriguodama chorui, apalpė ir staiga mirė nuo širdies atakos. Gydytojų pastangos ją atgaivinti buvo nesėkmingos. Greit pakviestas prel. J. Kučingis suteikė paskutinį patepimą. Dalyvavusiems buvo didelis išgyvenimas: ji visą gyvenimą su jaunu dirbo, jo akyse ir mirė.

Ona Razutienė-Dapkutė, gimusi 1908 m. gegužės 18 d. Jakaicių k., Silalės valsč., Tauragės apskr., baigusi mokytojų seminariją, mokytojų kaimo mokyklose, o vėliau Tauragėje, kur ištekėjo už Antano Razučio, su kuriuo išgyveno 52 metus. Jau Lietuvoje vadovavo tautinių šokių grupėms, ruošė vaidinimus, inscenizacijas, montažus, kūrė sceninius vaidelius.

1949 m. atvykusi į Californiją, tuojau įsijungė į savitgalio mokyklą, veikiančią prie Šv. Kazimiero parapijos, kurioje dėstė ne tik lietuvių kalbą, bet daug dėmesio skyrė vaikų dainoms, mokydama tautinių šokių ir juos pratindama vaidinimams pasirodymams scenoje, nežiūrint, kad tada turėjo susidurti su įsikūrimo naujame krašte sunkumais ir auginti du mažus vaikus. Šeštadieninėje mokykloje dirbo iki paskutiniųjų dienų, beveik 40 metų.

Isteigus Šv. Kazimiero parapijos mokyklą, velionė nuo 1958 m. joje vedė lituanistinę klasę, mokydama lietuviškai, kai kuriais metais turėdama beveik 100 lietuvių vaikų. Tik pritrūkus lietuvių kilmės vaikų praėjusiais metais, po 28 m., ši klasė nustojo veikti, o mokytoja Ona Razutienė, nepraėjus nei vieneriems metams tartum simboliškai atlikusi jai skirtą uždavinį pasitraukė į anapus.

Kiek a.a. Onai Razutienei buvo svarbus lietuvių jaunimo švietimo darbas matyti iš to, kad 1970 m. prieš savo vadovaujamo ansamblio ji buvo įsteigusi lituanistinius kursus, į kuriuos buvo pakviesti dėsytotojai stiprias intelektualines pajėgas: poetą Bernardą Brazdžionį, rašytoją

Alę Rūtą, pedagogą žymų visuomenės ir politikos veikėją Juozą Kojelį ir kt. (Pedagogų sudėtyje teko dalyvauti ir šį nekrologą rašančiam). Ansamblio nariai, per dvejus metus išėję lituanistinių dalykų 6 klasių kursą ir išlaikę egzaminus, gavo LB Švietimo tarybos patvirtintus pažymėjimus.

Ypatingas Onos Razutienės nuopelnas — jos darbas su jaunimu, mokant tautinių šokių ir dainų. Iš mažos grupelės ji išugdė gausų jaunimo ansamblių, išskeldama jo šokių ir dainų meniską lygi. Su šiuo ansambliu ji dalyvaudavo visose tautinių šokių ir dainų šventėse, o taip pat aplankė lietuvių telkinius Europoje, Australijoje, o 1986 m. vasarą Pietų Amerikoje. Ne kartą jos vadovaujamas ansamblis parodytas įvairių kraštų televizijoje. Ji reprezentavo lietuvių kultūrą kitataučiams. Prisimintinos jos pastangomis suorganizuotos įspūdingos jaunimo šventės ištaigingoje Hollywood Palladium salėje, į kurias atsilankydavo daugybė žmonių. Į šias šventes dažnai buvo pakviestas šokių grupės iš kitų vietovių, dalyvaudavo latvių ir estų ansambliai. Ji pasirūpino, kad būtų išleista ansamblio choro dainų plokštelė.

Be šių įsipareigojimų, a.a. O. Razutienė beveik 40 metų dalyvavo Šv. Kazimiero parapijos choro, priklausė šaulių sąjungai, buvo ateitininkų sendraugės narė, nuolatinė LB Los Angeles apylinkės valdybos narė, dažniausia vicepirmininkė pareigose. Tačiau daugiausia savo jėgas buvo sutelkusi lietuvių jaunimo švietimui ir jaunimo ansambliui. Ji buvo didelės energijos asmuo, šios srities organizacinius reikalus statydavo virš savo asmeniškų. Ką užsibrėždavo, ne sunkios kliūtys jos nesulaikydavo net ir tada, kai daugeliui atrodė tie planai beveik neįvykdomi.

Kovo 3 d. mirusios kūnas buvo atvežtas į Šv. Kazimiero par. bažnyčią. Jaunimas lydėjo su žvakėmis rankose. Kalbant rožinį ir kitas maldas, vadovavo prel. J. Kučingis, kuris savo žodyje pažymėjo, kad, O. Razutienei mirus, mes daug ko netekome. Ji buvo

A.a. Ona Razutienė

nepakartojamas unikumas. Jos vardas dėl atliktų svarbių darbų nebus užmirštas. Prelatas išskėlė mintį surinkti medžiagą ir parašyti leidinį. Žadėjo pats finansiskai paremti.

Prie karsto garbės sargyboje pasikeisdami stovėjo jaunimo ansamblio ir šaulių kuopos nariai. Bažnyčioje atsisveikinimo žodį tarė V. Bandziulis, daugelį metų buvęs „Spindulio“ ansamblio seniūnas. Choro giesmės ir dainoms aidint, prie vargonų buvo komp. B. Budriūnas. Solo giedoto S. Pautienienė, A. Polikaitis ir V. Polikaitytė-Vilkienė. Žmonės netipo bažnyčioje. Tokia daugybė susirinko atiduoti paskutinę pagarbą už jos didelį pasiūlymą daugelį metų dirbant su jaunimu. Rytojaus dieną gedulingas Mišias atnašavo prel. J. Kučingis. Giedojimo choras ir solistai J. Čekanauskienė ir R. Dabšys, vargonuojant komp. B. Budriūni. Nežiūrint, kad buvo darbo diena, vėl į bažnyčią susirinko labai daug žmonių. Manoma, kad nuo prof. Mykolo Biržiškos, Lietuvos nepriklausomybės akto signataro mirties 1962 m. jokiose laidotuose nėra dalyvavę tiek daug žmonių. Tai rodo, kad žemaičių krašto dukra, Lietuvos kaimo švietėja, savo darbais teisingai nusipelnė lietuvių išeivijos Amerikoje jaunimo mokytojos vardą ir iš to išplaukiančią pagarbą.

Ilgą automobilių vilkstinę iš bažnyčios lydėjo karstą į neto-

li esančią Forest Lawn kapinių lietuvių sekciją, kur Razučiai iš anksto turėjo nusipirktą kriptą. Po religinių ceremonijų kapinėse, kurias atliko prel. J. Kučingis, mirusios kraštietis, buvo atsisveikinimo kalbos: R. Polikaitienė kalbėjo „Spindulio“ ansamblio vardu, A. Mažeika — Altos vardu, G. Grušas — PLB ir PLJS, A. Balsienė — Lietuvių moterų klubų federacijos, D. Petronytė — Tautinių šokių instituto (G. Gobienės vardu), G. Leškys — jaunimo tėvų, E. Kulikauskas — LB Los Angeles apylinkės, P. Grušas — žemė palikau gyva su lietuvišku šoku, su lietuviška dainu.

Tada nuo karsto nuimta tautinė vėliava buvo įteikta velionės dukteriai Danguolei Razutienei-Varnierei. Visi sugiedoję giesmę Marija, Marija ir Lietuvos himną. Duktė Danguolė ir kiti giminės įbėrė atvežtos iš Lietuvos — tėviškės laukų žemės. Pagaliau „Spindulio“ mergaitės pašoko Blezdingėlė ir padėjo gėlių nat mirusios mokytojos karsto.

Iš čia laidotuvių dalyviai sugrįžo į parapijos salę pietums, kur atsisveikinimo kalbos buvo tęsiamos. Pirmiausia perskaitytas M. Naujokaičio, Tautos fondo atstovo, raštas. Toliau buvo atsisveikinama žodžiu: A. Nelšienė — LB Vakarų apygardos valdybos, V. Vilkienė — buv. parapijos mokyklos mokinė, V. Pažiūra —

BALF ir kt., Š. Šakienė — Šv. Kazimiero parapijos choro, I. Medziukas — JAV Lietuvių B. Švietimo tarybos M. Sandanavičiūtė-Newsom — mokytojų, V. Šestokas — Lietuvių tautinės s-gos, C. Laurinavičienė — buvusių velionės mokinė, Lietuvoje vardu, O. Mikuckienė — buvusių bendradarbių dr. P. Rasutis — giminių vardu.

Dalyvavęs laidotuose poetas Bernardas Brazdžionis čia pat sukūrė a.a. Onos Razutienės memorialinės lentos įrašą, kurį jis visiems perskaiš aplinkės, P. Grušas — žemė palikau gyva su lietuvišku šoku, su lietuviška dainu.

Laidotuvių eigą tvarkė J. Kojelis, kuris atsisveikino kaip JAV LB krašto valdybos vicepirmininkas, sakydamas, jog velionės visas gyvenimas buvo veikimas, o veikimas buvo jos gyvenimas. Jis pažymėjo, kad šios laidotuvės simboliškai sutapo su Šv. Kazimiero, Lietuvos ir šios parapijos globėjo, diena (kovo 4). Paskutinis kalbėjo šio skaudaus ir netikėto įvykio prislėgtas šeimos atstovas mirusios sūnus Aloyzas iš Kanados. Jis, prisimindamas savo mamytę, visiems gražiai padėjo. Daugelis pagerbdami mirusią jų artimųjų pageidavimu aukoję „Spindulio“ ansambliui.

Velionė paliko sunkiai sergantį vyrą Antaną, kuris dėl ligos net laidotuose negalėjo

draugas, ketvirtadienis, 1987 m. kovo mėn. 19 d.

5

dalyvauti, dukterį Danguolę Varnienę, kurią paruošė savo lietuviškų darbų tęsėja, su šeima, sūnų Aloyzą su šeima Kanadoje, penkis vaikaičius ir kitus gimines.

Reiksdami užuojautą velionės artimiesiems, tikime, kad Visatos Kūrėjas suteiks jai priderančią vietą savo dangiškame ansamblyje.

Ig. Medziukas

A.†A. Vytautas Paketuris

Gyveno Chicagoje, Brighton Parko apylinkėje. Mirė 1987 m. kovo 17 d. 4 val. p.p., sulaukęs 82 m. amžiaus.

Gimė Lietuvoje, Vilniuje. Amerikoje išgyveno 37 m. Pasiliko dideliame nulūdime žmona Leonora (Dailidaitė); 2 dukterys: Genutė ir Aldona Stankus, jos vyras Algis; anūikai Vytautas su žmona Cindy ir Tomas; svogeris Zigmas Dailidė, jo žmona Maria ir jų vaikai Kęstutis ir Aras su šeimomis; pusbrolis Jonas Ruskevičius su šeima ir kiti giminės draugai ir pažįstami.

Priklausė Chicago Lietuvos Pensininkų sąjungai, Brighton Parko lietuvių namų savininkų organizacijai ir Lietuvių Bendruomenėi.

Kūnas pašarvotas Gaidas-Daimid, 4330 S. California Ave., koplyčioje, ketvirtadienį nuo 5 iki 9 v.v. ir penktadienį nuo 2 iki 9 v.v.

Laidotuvės įvyks šeštadienį, kovo 21 d. Iš koplyčios 9 val. ryto bus atlydėtas į Nekalto Prasidėjimo parapijos bažnyčią, kurioje įvyks gedulingos pamaldos už velionio sielą. Po pamaldų bus nulydėtas į Šv. Kazimiero lietuvių kapines.

Nuoširdžiai kviečiame visus gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nulūdę žmona ir dukterys.

Laidotuvių direkt. D. Gaidas ir G. Daimid. Tel. 523-0440.

A.†A. VYTAUTUI BALZARUI

mirus, reiškia nuoširdžią užuojautą žmonai NIJOLEI, dukrai DAIVAI su vyru ANTANU, sūnui DARIUI ir dukrai INGAI.

Liet. Ev. Liut. Tėviškės parapija

GAIDAS—DAIMID

E U D E I K I S

TRYS MODERNIŠKOS KOPLYČIOS PATARNAUJA IR CHICAGOS PRIEMIESČIUOSE

4330-34 S. California Avenue
Telefonai — 523-0440 ir 523-9852

4605-07 South Hermitage Avenue
Telefonas — 927-1741-1

4348 S. California Avenue
Telefonas — 523-0440

P E T K U S

MARQUETTE FUNERAL HOME TĖVAS IR SŪNUS

2533 West 71 St., Chicago
Telefonas — 476-2345

1410 So. 50th Av., Cicero
Telefonas — 863-2108

STEPONAS C. LACK ir SŪNŪS LACKAWICZ

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

2424 West 69th Street — Tel. RE 7-1213
11028 Southwest Hwy., Palos Hills, Illinois
Tel. — 974-4410

VASAITIS — BUTKUS

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

1446 South 50th Avenue
Cicero, Illinois
Telefonas — 652-1003

LIETUVIAI FLORIDOJE

St. Petersburg, Fla.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS MINĖJIMAS

Šių apylinkių veikloji čia gimusi lietuvaitė vyte Victoria T. Jacobson, priklausanti 147-tai vyčių kuopai, yra nepaprastas fenomenas mūsų lietuvių tarpe. Jos patriotizmas, pasišventimas Lietuvos laisvės reikalams yra stebinantys. Tarp kitko ji taipgi yra pavergtųjų tautų komiteto šioje apylinkėje pirmininkė, sugėbanti kasmet s uruošti įspūdingas demonstracijas liepos mėnesį pavergtųjų tautų minėjime.

Šmet jį savo iniciatyva suruošė puikų, įspūdingą Lietuvos nepriklausomybės minėjimą, skirtą daugiau plačiajai amerikiečių visuomenei. Lietuvos laisvės intencija iškilmingos pamaldos vyko vasario 15 d. 10 val. ryto Šv. Jono bažnyčioje, kur koncelebracinėms šv. Mišioms vadovavo iš Chicago atvykęs kun. Antanas Zakaruskas, jam asistavo prel. J. Balkūnas, kun. V. Dabušis, kun. F. Kelpšas ir kun. J. Gasiūnas.

Labai išsamų ir įspūdingą

pamokslą apie Lietuvos laisvės siekimus ir jos kancias pasakė kun. A. Zakaruskas. Apie 60 lietuvių dalyvavo su tautiniais drabužiais. 5 giesmes pagiedoję solistas Algirdas Brazis visais lietuviškai (tik vieną angliškai). Daugiau nei 2,000 žmonių dalyvavo pamaldose. Trijų TV kanalų reporteriai filmavo per visas pamaldas, o po to turėjo interviu su kun. A. Zakarusku. Vakare 6 ir 11 val. trys TV kanalai rodė 5 minutes šį filmą žinių tarnybos metu.

Po pamaldų V. Jacobson pakvietė apie 90 rinktinės publikos į Brown Derby restoraną iškilmingiems pietums. Ji viena apmokėjo visas sąskaitas. Harry Petraitis pravedė to minėjimo programą. Čia irgi kalbėjo kun. A. Zakaruskas, kun. F. Kelpšas ir Vliko vald. pirm. dr. K. Bobelis. Visi dalyviai, išreikdami padėką to minėjimo rengėjai Victorijai Jacobson, sugiedoję Ilgiausių metų. Paskui į dainas buvo įtraukta visa publika. Dainoms vadovavo sol. A. Brazis. Pabaigai pati V. Jacobson išreikšė padėką šios šventės dalyviams ir pagelbininkams. Dar tenka priminti, kad svečių tarpe buvo ir Chicago vyčių

grupė. Be jau minėtų sol. A. Brazio, kun. A. Zakaruskos ir kun. F. Kelpšo, dalyvavo dar Ald. Brazienė, Estelle Rogers, Viola Mann, Eleonora Kasputis ir Peter Burns.

Ir tai dar ne viskas. Pirmadienio rytą, vasario 16 d., V. Jacobson išrūpino burmistro proklamaciją, skelbiant vasario 16 Lietuvos laisvės dieną. Taipgi buvo Treasure Island iškelta lietuvių tautinė vėliava. Už valandos tą pat padarė ir St. Petersburg ir Gilport miestų burmistrai, kur irgi buvo iškeltos lietuviškos vėliavos.

Baigiant tenka dar priminti, kad veikloji vyte V. Jacobson vyko į Vieną demonstruoti prie posėdžių salės ir ta proga nupirko 3,000 balionų su laisvės šūkiu ir paleido į orą. Ji taipgi yra žinoma ir Washingtono. Ji kreipėsi į savo kongresmeną Tip O'Neal, kad būtų Washingtono pastatytas specialus pastatas, skirtas Pavergtoms tautoms. Statyba jau pradėta, tikimasi užbaigti 1990 m.

Ar tai ne nuostabus mums visiems nepalaužiamo idealizmo ir veiklos pavyzdys čia gimusi lietuvaitė Viktorija Jacobson. Tegū Aukščiausias jai teikia jėgų ir toliau dirbti Lietuvai ir jos laisvės reikalui.

A. P. B.

Mirus mylimam Tėvui

A.†A.

JONUI KREIVĖNUI

duką ROMĄ DAMBRAUSKIENĘ su šeima
nuoširdžiai užjaučiame.

Danguolė ir Eugenijus Bartkai

Julija ir Charles Bubiniai

Antanina ir Jaunutis Dagiai

Alė ir Jurgis Daugvilos

Vincentina ir Jonas Jurskūnai

Irena ir Vytenis Jonynai

Ona ir Jonas Kavaliūnai

Leonas Nekus

Sofija ir Bronius Micevičiai

Elena ir Kazimieras Pociiai

Ella ir Valerijonas Radžiai

Meilutė ir Petras Ruliai

Natalija ir Jonas Vazneliai

Marija Vilutienė

A.†A.

JUOZUI VAILOKAIČIUI

mirus, žmoną JULIJĄ, dukterį ARILDĄ su šeima, seseris, brolius, visus gimines bei artimuosius nuoširdžiai užjaučiame ir dalinamės jų liūdesiu ir skausmu.

Kunigunda ir Pranas Keblinskai

Stasė Bublienė

Marija Polteraitienė

Geriausiam mūsų draugui

A.†A.

PETRUI PAJAUJUI

mirus, jo mylimai žmonai PETRONĖLEI, sūnui ZENONUI ir dukrelei VALENTINAI su šeima reiškiame nuoširdžią užuojautą ir skaudžiai liūdimė.

Ona ir Petras Griškėliai

Lietuvių Bendruomenės rėmėjų seimos nariui

A.†A.

PETRUI PAJAUJUI

mirus, gilią užuojautą reiškiame Lietuvių Bendruomenės valdybos narei dukrai VALENTINAI, mylimai žmonai PETRONĖLEI, sūnui ZENONUI, visiems artimiesiems ir kartu liūdimė.

JAV LB Detroito apylinkės valdyba

APLINK MUS

x Solistai Aldona Stempuzienė, Diana Vytell-Vaitelytė, Algirdas Brazis ir Antanas Pavasaris koncertuos „Draugo“ renginių komiteto, vadovaujama Marijos Remienės, koncerte kovo 28 d., šeštadienį, 7 val. vak. Marijos aukšt. mokyklos salėje. Koncertas bus ne eilinis, nes ir solistai neeiliniai. Jiems akompanuos muz. Robertas Mockus. Bilietus jau dabar galima įsigyti Vaznelių parduotuvėje.

x Lietuvos Fondas yra mecenatas premijų, kurias skirsto specialios komisijos ir Premijų šventę rengia JAV LB Kultūros taryba ir Vid. Vakarų apygarda Chicago Jaunimo centre balandžio 4 d. Bilietus stalams jau dabar galima įsigyti Vaznelių parduotuvėje.

x Marijonų bendradarbių seimas bus balandžio 5 d. (ne 9 dieną, kaip buvo skelbta) Marijonų koplyčioje ir salėje.

x Cicero Ateities sambūris tuoj po šv. Mišių – sumos Sv. Antano parapijos salėje turės pokalbį, kuriame kun. Vytautas Bagdanavičius kalbės apie palaimintą arkiv. Jurgį Matulaitį. Visi kviečiami dalyvauti.

x Stasys Baras, Lietuvos Fondo pelno skirstymo komisijos pirm., kviečiamas Taupos kredito unijos valdybos pirm. inž. R. Veito, išvyko į Bostoną ir kalbės apie bendrą ekonominę padėtį ir Lietuvos Fondo veiklą, įvykstantiam kovo 21 d. Taupos narių metiniam susirinkimui. Apistos artimo draugo kompozitoriaus Jeronimo Kačinskio šeimoje, o taip pat susitikis su Bostono LF įgaliojiniu ir Laisvės Varpo radio laidų vedėju Petru Višniūnu. Į Chicago grįžta savaitės pradžioje.

x Kun. Antanas Saulaitis, lietuvių jėzuitų provincijolas, praves susikaupimo dieną balandžio 12 d. Ateitinių namuose Lemonte. Registracijos iš anksto pas Oną Abramaitienę tel. 257-6675 arba pas Mildą Tamulionienę tel. 246-5390.

x Liet. Mot. Fed. centro valdybos pirm. inž. Aldona Naokaitė-Pintch atvyksta į Chicago ir dalyvaus susirinkime kovo 22 d., 12 val. Jaunimo centro posėdyje kambarį. Chicago klubo narės visos kviečiamos dalyvauti.

x I „Draugo“ koncertą, kuris bus kovo 28 d. šeštadienį. Marijos aukštesniosios mokyklos auditorijoje Chicagoje, bilietus galima įsigyti Gifts International – N.J. Vaznelių prekyboje, 2501 W. 71 St., Chicago, Ill. 60629. Tel. 471-1424.

x Šveicarija, Austrijos Tirolis, Italija ir Jubiliejaus šventė Romoje – „Draugo“ ekskursijos maršrutas š.m. birželio 11 d. iki liepos 2 d. Dėl kainų, brošiūrų ir informacijos kreiptis: American Travel Service Bureau, 9727 So. Western Ave., Chicago, Ill. 60643. Tel. 1-312-238-9787.

x NAMAMS PIRKTI PASKOLOS duodamas mažais mėnesiniais įmokejimais ir prieinamais nuosimais. Kreipkitės į Mutual Federal Savings, 2212 West Cermak Road – Tel. VI 7-7747.

x Sesele Paulė, Augusta ir Dolores, taip pat ir Danutė Augienė penktadienį atvyksta iš Putnamo į Chicago ir dalyvaus Marijos Nekalto Prasidėjimo seserų viešųjų rengimų rengiamose vakarieneje kovo 22 d. Jaunimo centre. Prieš tai 2 val. bus šv. Mišių Jėzuitų koplyčioje, o paskui vakariene ir meninė dalis Jaunimo centro salėje. Visi kviečiami dalyvauti.

x Muz. Arvydas ir sol. Nelė Paltinai, Margučio pakviesti, iš Vakarų Vokietijos į JAV. Balandžio 26 d. koncertuos Bostone, gegužės 3 d. Baltimorėje ir gegužės 10 d. Chicagoje Jaunimo centre.

x Balzeko Lietuvių kultūros muziejuje lietuviškų Velykų margučių pamokos bus balandžio 11 d., šeštadienį, nuo 10 iki 12 val. dienos. Pamokas ves marginimo specialistė Ursulė Astrienė iš Grand Rapids, Mich.

x Komunistų nužudyti lietuviai (tautininkai, neolituanai, jaunlietuvių, santariečiai) bus paminėti leidinyje, kurį ruošia L. Kerulis, M. Valiukėnas ir kun. J. Prunskis. Jei kas dar turi duomenų ar nuotraukų prašomi įduoti redakcijai.

x Dr. Leonas Kriaučiūnas, Lockport, Ill., visuomenininkas, „Draugo“ rėmėjas, pradedamas prenumeratą, pridėjo 25 dol. auką. Dr. L. Kriaučiūnui, mūsų garbės prenumeratoriui už nuolatinę paramą lietuviškam žodžiui tariame nuoširdų aciu.

x Dr. J.A. Stankaitis, Orchard Park, N.Y., atsiuntė mokesčių už dvi prenumeratas ir dar pridėjo 25 dol. auką. Dr. J.A. Stankaitį skelbiame garbės prenumeratorium, o už rėmimą savos spaudos labai dėkojame.

x Dainavos jaunimo stovykla, Mich., per savo išd. S. Smalinską, gyv. Livonia, Mich., lietuviškos spaudos paramai atsiuntė 50 dol. auką. Labai dėkojame.

x Vytautas Beliajus, Denver, Colorado, „Vilties“ lietuvių tautinių šokių vadovas, „Vilties“ žurnalo redaktorius, atsiuntė „Draugo“ paramai 15 dol. Labai aciu.

x Dantų gydytojai K. Rumsaitė-Sodonienė, jos motinai mirus, Chicago Liet. dantų gydytojų sąjunga, išreiksdama jai užuojautą, užprašė šv. Mišių Tėvų Pranciškonų vienuolyne Kennebunkporte, Maine.

x Chicago „Vaidilūtės“ teatro premjeros bus gegužės 3 d., 3 val. p.p. Jaunimo centre. Bus parodyti du dar niekur nevaidinti kūriniai: A. Gustaičio komedija „Kaip velnias prisiviliojo Fortunato Klibo sielą“ ir K. Ostrausko drama „Čičinskas“. Bilietai (jū kainos 5 ir 7 dol.) gaunami iš anksto „Patria“ krautuvėje, 2646 W. 71 St., tel. 778-2100.

x Lietuvos Opera šiemet stato Smetanos 3 v. operą „Parduotoji Nuotaka“. Jos spektakliai bus balandžio 25 d., 7:30 v.v. ir balandžio 26 d., 3:00 v.p.p., Morton HS teatre, Cicerioje, 2524 S. Austin Blvd. Bilietų kainos yra: parteryje 25, 20 ir 15 dol., o balkone 20, 15 ir 10 dol. Jie gaunami Vaznelių prekyboje. Paštu bilietai užsakomi jų krautuvės adresu: Gifts International, 2501 W. 71 St., Chicago, Ill. 60629. Tel.: 312-471-1424. Čekį prašome išrašyti Lithuanian Opera Co., Inc., pavadinimui ir siųsti kartu su bilietu užsakymu. Visus ir iš visur kviečia atvykti į spektaklius Lietuvių Opera.

x Irena Imbrasaitė, Ann Arbor, Mich., mūsų bendradarbiė, atsiuntė visą šimtą „Draugo“ paramai. Labai dėkojame už gražią auką.

x P. Domkus, Los Angeles, Cal., mūsų bendradarbis, už parduotas „Draugo“ knygas atsiuntė 240.43 dol. ir dar daugiau jų užsisakė.

x Racine, Wisc., Lietuvių Motorų klubas per kasininkę Idą Tamulėną atsiuntė 25 dol. „Draugo“ paramai. Nuosirdus aciu.

x Akvilina Odina, Chicago, Ill., mūsų rėmėja, „Draugo“ apsigynimo fondui atsiuntė 50 dol. auką. Labai dėkojame.

x Chris Kikutis, Collinsville, Ill., atsiuntė 10 dol. už kalėdines korteles ir kalendorių su priedais: „Kortelės buvo gražios ir meniškios“. Aciu už viską.

x Vladas Kezys, Ancaster, Ont., Kanada, su prenumeratoriaus pratęsimo mokesčiu atsiuntė visą šimtą. Vl. Kezį skelbiame garbės prenumeratorium, o už auką labai dėkojame.

x Adv. Algirdas Ostis, Hinsdale, Ill., aplankė „Draugo“, apsimokėjo sąskaitas ir pakeisdamas raštines adresus, pridėjo auką. Aciu. Naujas adresas 201 E. Ogden Ave., Ste. 18-2, Hinsdale, Ill. 60521, tel. 325-3157.

x A. Mackevičius, Dievo Motinos parapijos knygyno vedėjas, Cleveland, Ohio, mūsų bendradarbis, už „Draugo“ parduotas knygas atsiuntė 69.80 dol.

x G.J. Zaborskis, San Jose, Cal., pratęsė „Draugo“ prenumeratą su visa šimtaine. G.J. Zaborskį skelbiame garbės prenumeratorium, o už gražią paramą lietuviškam žodžiui tariame nuoširdų aciu.

x Teodoras Mitkus, Chicago, Ill., suprasdamas lietuviškos spaudos sunkumus, pradedamas prenumeratą, pridėjo visą šimtą savos spaudos palaiškumui. T. Mitkų skelbiame garbės prenumeratorium, o už mielą aulą labai dėkojame.

x Gasparas Kazlauskas, Calabasas, Cal., mūsų garbės prenumeratorius ir rėmėjas, su prenumeratoriaus pratęsimo mokesčiu atsiuntė visą šimtą dienraščio stiprinimui. G. Kazlauskui už nuolatinę paramą tariame nuoširdų aciu.

x Antanas Šošė, Chicago, Ill., parėmė „Draugo“ visa šimtaine ir kartu pratęsė jo prenumeratą 1987 metams. Ant. Šošė įrašome į garbės prenumeratorių sąrašą, o už auką labai dėkojame.

x Peter Juška, Ho Ho Kus, N.J., pradedamas prenumeratorą 1987 metams atsiuntė visą šimtą. Peter Juškai, mūsų garbės prenumeratoriui, už mielą paramą tariame nuoširdų aciu.

x Po 10 dol. atsiuntė už kalėdines korteles, kalendorių ar kitomis progomis E. Baršketienė, J. Benūnas, Valerijonas Vitkus, L.E. Grauzinis, M. Židonis, Helen Lekatas, Salomea Maksvytis, Augustinas Kuolas, Aldona Prapuolenytė, J. Turčinskas, M. Stasaitis, Daminikas Matonis, Juozas Pikelis, Eleonora Ramančionis, Petras Pecenskis, P. Pargauskas, Stasys Jasbutis, A. Armalis, Henrikas Idzelis, Richardas Kučinskas, Stasys Naumas, A. Pietavičienė, J. Gečiauskienė, Julius Karsas, A. Lesiak, B. Paliulis, Antonė Klorienė, K. Markus, Elena Šepikas, Aleksandra Zukas. Visiems tariame nuoširdų aciu.

Su svečiais iš Hamburgo kovo 15 d. Margučio surengto koncerto programos atlikėjai Jaunimo centro scenoje. Iš kairės: sol. Audronė Simonaitė-Gaižiūnienė, smuikininkas Mykolas Kolars, pianistė dr. Raminta Lampatyte, sol. Stasys Baras, sol. Vilija Mozaraitė, sol. Dana Stankaitė ir sol. Algirdas Brazis.

Nuotr. Jono Tamulaičio

CHICAGOJE IR APYLINKĖSE

ALIAS SUSIRINKIMAS

Vasario 27 d., penktadienio vakare, Amerikos Lietuvių inžinierių ir architektų sąjungos Chicago skyriaus pirmininkas Aleksas Vitkus, atidarydamas susirinkimą, pasidžiaugė gausiu dalyvių skaičiumi, kurį sudarė apie pusė šimto viešnių, svečių ir narių. Susirinkimui sekretoriauti buvo pakviestas Pranas Naris. Paskelbęs dienotvarkę Aleksas pakvietė visus atsistojimu pagerbti, susikaupimo minutę prisiminti, neseniai amžinybėn iškeliavusius skyriaus narius Stefaniją Traškienę ir Anatolij Kazakevičių. Po to buvo pristatyta dabartinė skyriaus valdyba: pirm. Aleksas Vitkus, vicepirm. Stasys Virpša ir Aleksandras Traška (atsotogauja Australijoje), sekretorius Pranas Naris, išdininčė Ona Požarniukaitė, „Technikos Žodžio“ vyr. redaktorius Viktoras Jautokas ir skyriaus korespondentas Petras Kiršinas. Revizijos komisija: Kristupas Daugirdas, Gediminas Biskis ir Kazys Pabedinskas. Plojimai buvo sutiktas svečias prof. Romualdas Kašuba su žmona Nijole. Romualdas yra dekanas Northern Illinois universitete. Jis yra specialistas mašinų sistemų ir vibracinių sistemų ir vibracinių bei dinamikos dėsnių žinovas.

Iš praėtų metų parengimų Aleksas paminėjo pavasarinio golfo turnyro, kurį surengė senoji valdyba, ir rudeninį turnyrą pikniką, organizuotą ir pravestą šios valdybos nario Aleksandro Traškos. Onutė Požarniukaitė, skyriaus išdininčė, pranešė apie neblogą skyriaus finansinę būklę. Čia pat ji paragino visus narius užsimokėti nario mokesčių.

Sekretorius Pranas Naris papasakojo apie praėjusių metų veiklą, naujos valdybos rinkimus, izdo ir revizijos komisijos pranešimą. Čia pat

jis paminėjo simpoziumą paramą „Technikos Žodžiui“ ir Nario paskaitą apie Pakistaną. Centro valdybos veiklos vis dar nematyti.

Pagrindinį vakaro kalbėtoją inž. Kazį Pabedinską pristatė skyriaus pirm. Aleksas Vitkus. Kazys gimė Panevėžio apskrityje, baigė Panevėžio gimnaziją, studijavo Vytauto Didžiojo universitete ir Grenoblio mieste elektronika. Tolesnes studijas baigė Vokietijoje. Grįžęs Lietuvos dirbo Kučinskio-Pabedinskų bendrovėje kaip dalininkas ir vyriausiasis direktorius. 1944 m. pasitraukė į vakarus ir gyvena Kemptono stovykloje. Iš ten greitai išvažiavo į Maroką, kur gavo darbą tekstilėje kaip techninis inžinierius ir vėliau fabriko direktorius (1000 įvairių tautybių darbininkų). Po aštuonerių metų atvažiavo į JAV. Čia dirbo pas Sargent-Lundy iki išėjo pensijon.

Kazys Pabedinskas savo paskaitoje papasakojo apie linus ir jų istoriją. Gilioje senovėje linai jau buvo žinomi. Egipto faraonai naudojo linus. Tačiau labiausiai jie prigijo ir išplitė Europoje: Atlanto ir Baltijos pakrantėse ir vidurinėje srityje. Lino savybė yra kuo senesnis, tuo geresnis. Todėl ir kainoms nukritus ūkininkas galėjo juos palaikyti, kol jos vėl pakils. Geriausias lino pluoštas buvo vakarinės Europos vandenynų pakrantėse.

Linams žemė turėjo būti atsišėjęsi ir linų sėja neturėtų būti kertojama bent septynerius metus. Linai geriausiai augdavo naujose žemės plėšimose. Linai buvo svarbiausia eksportinė prekė Lietuvoje. Anais laikais Lietuvos ūkininkų šeimos buvo didelės ir jų gausumas buvo reikalingas per visus metus: linų rovimas, mirkymas, džiovinimas, mynimas ir verpimas bei audimas reikalavo daug rankų. Kad ir gausi šeima, turėjo pakankamai darbo per žiemą ir

vasarą, dieną ir naktį. Taigi linai tais laikais išsprendė socialines ir ekonomines krašto problemas.

Inž. K. Pabedinskas kalba lietuviams inžinieriams ir architektams.

Lietuvai atgavus nepriklausomybę linų paklausa numuko. Rygos uostas buvo pagrindiniai eksporto vartai iš Pabaltijo ir Rusijos. Lino kompanijos turėjo savo brokerius ir Latvijos eksportas buvo didelis. Tuo tarpu Lietuvai eksporto organizacijos trūko. Lietuvos pirkliai žydai supirkinėjo linus iš ūkininkų ir tiesiog eksportavo į Vokietiją. Tačiau jie neturėjo prityrusių rūšiotojų ir brokerių. Vokietijos fabrikantai skundėsi, kad Lietuvos linų rūšiavimas buvo blogas, o ir sukčiavimas dažnas: linų pundoose rasdavo net akmenų. Lino augintojai ragino Lietuvos vyriausybę sukontroliuoti pirklis ir pakelti linų kokybę. Tačiau tuo laiku eksportas pakietė savo kryptį: javai, kiaušiniai, bekonas ir sviestas tapo pagrindinėmis eksporto prekėmis. Ir Lietuvos ūkininkas pristatė prie naujų sąlygų. Tačiau šios eksportinės prekės buvo labai jautrios pasaulio ekonomijos svyravimams, jų laikyti sandėliuose ilgesnį laiką, iki pareikalavimas pagerės, buvo neįmanoma. Socialinė ir ekonominė ūkininko padėtis pablogėjo. Linai duodavo darbo visiems gausios šeimos nariams. Dabar gausios šeimos nebeturėjo užsiėmimo. Po karo linų apdirbimas pakropo ir mechanines verpyklas ir audyklas. Maždaug tuo laiku ir Kazys baigė studijas, sukūrė šeimą su tekstilės fabriko savininko dukterim Kučinskyste. Gelbėdami fabriką nuo bankroto broliai Pabedinskai garantavo fabrikui paskolą, sukurdami Kučinskio-Pabedinskų bendrovę.

Kazys stengėsi palengvinti linų apdirbimą. Jis pirmas įrengė savo fabriką šilto vandens marką greičiau ir geriau parengti linus mynimui. Jis ruošė ir linų rūšiotojus. Taip pat ragino plėsti ne tik linų

Maureen Reagan, respublikonų viceprezidentė, sužinojusi, kad dalyvauja lietuvių, pasakė, kad nori apie lietuvius daugiau sužinoti ir palinkėjo laisvės. Iš kairės: Lucija Mazeikienė, Maureen Reagan, prezidento R. Reagano dukterė, ir Vytautas Šliupas.

CHICAGOS ŽINIÓS

GEN. KONSULAS APIE „MIESTŲ BROLYBĘ“

Lietuvos gen. konsulas Vaclovas Kleiza pasiuntė Madisono miesto, Wisconsin, merui Sensenbrenner raštą, kuriuo atkreipė dėmesį, kad užplanuotas Madisono ir „sovietinio Vilniaus“ broliškumas yra nesuderinamas su pastovia JAV pozicija Lietuvos atžvilgiu. Sovietų Sąjungą, lauzydama sutartis, okupavo Lietuvą. Kongrese pasiūlytoje rezoliucijoje pabrėžiama, kad mes neturime leisti tęstis Pabaltijo valstybės įvestai prievartai ir neteisėboms. Kremliaus vadai turi žinoti, kad amerikiečiai remia Pabaltijo valstybių laisvės siekimus.

AFGANISTANO PARTIZANAS LAGONINĖJE

Chicago universiteto ligo-ninėje gydomas iš Afganistano atvežtas laisvės kovotojas Puns. Jam rusai peršovė ranką ir jis sužeistas, be reikiamos medicinos pagalbos perėjo Afganistano teritoriją ir pasiekė Pakistaną. Gydytojas jį atsiuntė į Chicago. Jo gydymas gali užsitęsti penkis mėnesius.

KREDITO KORTELĖS PABAUDA

Nuo kovo 16 d. susisiekimo teismas Chicagoje priims pabaudų mokėjimą Master Card ir VISA kreditų kortelėmis.

rūšiavimą, bet ir jų supirkėjų ir paruošimą eksportui. 1935 m. linai sudarė tik 16% viso eksporto. 1940 metais linų eksportas pakilo iki 58% visų iš Lietuvos eksportuojamų gėrybių. Tačiau šios pagerėjusios sąlygos nutruko su Lietuvos saulėlydžiu (okupacija), pabaigė Kazys Pabedinskas.

Kostas Burba kreipėsi į susirinkimą dėl „Technikos Žodžio“, ALIAS organo. Nuo kuklios pradžios iš vos keturių puslapių T.Ž. pasiekė 60 ir daugiau puslapių. Jau išleisti 194 numeriai. Bendradarbiavo 309 autoriai. Turinys yra įvairus: projektų ir patentų aprašymai, naujoji technologija, inžinierių ir mokslininkų veikla užsienyje ir Lietuvoje. Jis siunčiamas labai daug kraštų visame pasaulyje. Veltui duodamas bibliotekoms ir archyvais. Jis išsilaiko dėl mažo neapmokamo savanorių būrelio talbos. Tačiau reikia daugiau talkininkų ir punktualaus prenumeratoriaus apsimokėjimo. Du nauji talkininkai įsijungė į spaudos sekcijos bendradarbių eilę (A. Vitkus ir P. Kiršinas).

Viktoras Jautokas, T.Ž. vyriausiasis redaktorius, pasiskundė, kad spausdinimo prietaisai paseno ir būtina reikia pakeisti modernesniais, geresniais ir ekonomiškesniais. Tam reikalingas ir kompiuteris. Visa tai kainuoja apie du su puse tūkstančių dolerių, kurių spaudos sekcija neturi. Todėl jis prašė, kad Chicago skyrius prisidėtų prie tų išlaidų padengimo. Čia norėčiau paraginti, kad ir kiti skyriai nuo mūsų neatsilikytų. Visuotinis susirinkimas įgalioja valdybą apsvaistyti savo finansinę būklę ir paremti „Technikos Žodžio“ leidimą.

Po to buvo susirinkusių pabandavimas prie kavutės su pyragaisiais. P.K.

Advokatas Jonas Gibaitis

6247 S. Kedzie Avenue

Chicago, I.L. 60629

Tel. - 770-8700

Darbo val. nuo 9 iki 7 val. vak.

Šeštad. 9 v. r. iki 1 val. d.